

FAŞİZM ve İÇ SAVAŞTA ORDUNUN ARTIRILAN ROLÜ

FAŞİSTLERİN, faşizme karşı olan herkeşe saldırılarının alabildiğine yükseldiği, Kemal Türkler'den CHP Milletvekili Abdurrahman Köksalolu'na kadar uzanan faşist cinayetler de ard arda pek çok CHP yöneticisinin de katledildiği, Çorum ve Fatsa operasyonlarında faşizmin çirkin yüzünün alabildiğine seğilendiği bir ortamda, Ecevit nihayet Demirel'le karşılıklı oturup konuşabilme başarısını(!) elde etti. "Diyalog"la birlikte ordunun ve komutanların istekleri üzerine polemikler yeniden başladı. Bir taraftan Ecevit, "diyalog"da Demirel'in, komutanların istekleri üzerine ihşaslar yaptığını söyleyerek bazı baskı yasalarının Meclislerden çıkarılmasında hükümetin destek oluması kararını grubunda aldırırken, öte yandan Demirel de Milli Güvenlik Kurulu kararları üzerine uzun uzun konuşarak DGM'ler, Olağanüstü Hal, sikyönetim kanunu ve diğer baskı yasalarını çıkartmak için sağa sola tehditler yağdırıyormuş gibi girişiyor.

Demirel'in, Ecevit'i ve CHP'yi ordunun müdahalesi ile korkutarak istediğini yaptırıp yaptıramayacağı (ve asıl istediği şey olan bir erken seçime de razı edip edemeyeceği) önümüzdeki günlerde açığa çıkacaktır.

Diyalogun simdinden ortaya çıkardığı gerçekler ise, yaşanan siyasi gelişmeler içinde CHP politikalarının açmazının ve CHP yönetiminin açmazın bir kere daha seğilnenmesi ve faşizmin bu açmazları kendi politikaları yönünde çok iyi değerlendirebildiğinin bir kere daha kanıtlanmasından başka birşey olmamıştır.

ORDU üzerine polemiklerin yansır cunta söyletilerinin de son günlerde çok yaygınlaşmış olduğu dikkati çekmektedir. Eğer bu söylentiler, Ecevit gibi birilerinin korkutarak birşey yaptırmak gibi bir maksatla çıkartılmış değilse, ordunun yönetime el koymasıyla işlerin ve "anarşinin" düzelebileceği şeklindeki ham hayallerin bir kısmı yüksek rubelî subaylarca da paylaşılmaya başlandığına işaret eder.

Bugün ordunun doğrudan müdahalesi, yaşanan çatışmaları daha da derinleştirecek ve iç savaşı bugünkü boyutlarından çok ileri boyutlara, daha yaygın ve kitlesel silahlı çatışmalara doğru sürükleyecektir. Faşist bir darbe teşebbüsü çok yaygın ve şiddetli bir direnişle ve silahlı karşı koyuşla karşılaşacak, neticede, bugün toplulum genişçe kesimlerini kucaklayarak süren çatışmalar, orduyu da içine alarak en geniş boyutlara ulaşacaktır. (Böyle bir gelişmenin ordunun bölünmesinde de beraberinde getireceği açıktır).

Mevcut ekonomik, politik koşullar ve Orta Doğu бүтүнлүгү içindeki jeopolitik durum gözönünde bulundurulduğunda faşist bir darbenin sonunun faşistler için hüsrana biterceğini anlamak o kadar zor değildir. Faşistler de bunu iyi bildiği için böyle bir darbeye başvurmadan kaçınmakta, bunun yerine içinde kendilerinin de yer aldığı, görünüşte "sağa da sola da karşı" cuntalar örgütlemeye; ordu içinde "ordunun müdahalesinin kaçınılmazlığı" fikrini geliştirmeye çalışmaktadırlar. Bugünkü koşullarda ABD'nin Türkiye'de sonu bilinen bir maceraya kalkışıp kalkışmayacağı belli olmamakla birlikte, darbelerin mantığında önemli ölçüde maceracılığın bulunduğu gerçeğini de gözönünde bulundurarak hazırlıklı olmakta yarar vardır... Darbeciler bütün halkın en yaygın ve şiddetli silahlı direniş eylemleriyle karşılaşmaya ve bunların kaçınılmaz sonuçlarını bir an önce getirmeye hazırlıklı olmalıdırlar.

Darbe söylentileri faşizmin, orduyu iç savaşa giderek artan bir şekilde doğrudan katmaya yönelik politikalarının geldiği en son noktaya işaret etmektedir. Bugün uygulanan sikyönetimlerin bunun en somut kanıtı olmakla birlikte sikyönetim olmayan illerde ve bölgelerde de ordunun aynı politikayla parça parça savaşa sokulduğunun yeni örnekleri yaşanmaktadır. Çorum olayları, Fatsa olayları bir bakıma bu tespitin kanıtlanması da sayılmalıdır. Oyle ki Fatsa'da ordu birlikleri mas-

DEVİRCİ YOL

AGUSTOS 1980

SAYI 37

15 TL

keli faşist hatırların komutanlara operasyonlara sokulmaktadır. Şimdilerde Demirel, "aktyonun başarısı devletin kadeleriyle eşdeğerdir", vb. lafları sıkça kullanan sikyönetim komutanlarının yetkilerini artırmaları ve ordunun halka karşı savaşa daha da artan yetkilerle ve daha geniş ölçekli bir katılımını temin etmeye çalışıyor.

Ordunun yönetime doğrudan el koymasıyla, Demirel'in istediği biçimde iç savaşa katılması durumları arasında ne fark olacak? Demirel, kendisi hükümette olmak koşuluyla, ordunun, faşizm lehine olmak üzere istediğini yapmasını sağlamaya çalışıyor ve bir dereceye kadar da başarılı oluyor. O halde darbe söylentileri menfaatiz de olsa, ordunun halka karşı savaşa giderek artan ölçüde sokulması karşısında Devrimcilerin görevleri açısından değişen fazla birşey yoktur...

BUGÜN faşist güçlerle halk güçleri arasında bütün ülkeye yayılmış amanaş bir çatışma sürmektedir. Yaşanan faşist saldırılar, katliamlar, işkenceler, baskılar faşizmin halkı köleleştirmek ve devrimcileri yoketmek amacıyla yürüttüğü savaşın birer parçasıdır. Bütün ülkede faşizme teslim olmak istemeyen halkın ve devrimcilerin yığıtçe direnişlerinde de sahne olmaktadır.

Son zamanlarda yaşanan faşist saldırılar, Devrimcilerin yoldan beri söyleyegelendiği "faşizmin mevcut Devlet eyleye yukarıdan aşağıya doğru genişletmeye ve yerleştirilmeye çalıştığı, faşistlerin devlet kaynaklı ve devlet destekli saldırılarıyla işgallerini yaygınlaştırmaya çalıştıkları" görüşlerinin olaylar içinde tekrar tekrar doğrulanmasına ve bu görüşlerin, saldırılara maruz kalan halk kitlelerine de kavranılmasına yol açmaktadır. En son Çorum ve Fatsa olaylarında faşist güçler arasındaki koordinasyonun devlet içinde ve devlet dışı yönde sağlandığı gerçeği bütün açıklığı ile gözler önüne serilmiştir.

Çorum'da bir yandan sivil faşist çeteler katliam hazırlığı yaparken diğer yandan İçişleri Bakanlığının katliamları bir gün önce katliamı kolaylaştıran tedbirler alınması için telgraf-la talimatlar gönderdiği; Kayseri'de valinin ve polislin faşist can-nilerle nasıl birlikte çalıştıkları, keza Nevşehir ve Kirsehir'de vali, polis ve sivil faşistlerin işbirliğinin örnekleri gazetelere yansadı. Ordu'ya, katliam yaptırmak için gittiğini söylemekten bifle çekinmeyecek kadar gözu dönmüş ve dengensini yitirmiş bir halk düşmanı olan valinin halka yaptığını duyurmayan kalma-dı. Faşist vali bir yandan halkın işkenceler yaptırıyor, faşistlere polis üniformaları giydirtip halka saldırıyor; dükkânları yakıt-ırıp yakıyor, diğer yandan sivil faşist çeteleri bizzat örgütleyip katliam seferlerine çıkıyor. Fatsa "Nokta Operasyonun" da ise maskeli faşist caniler askeri birliklere komuta ediyordu. Önümüzdeki günlerde faşizmin saldırılarının özellikle, "Hassas Bölgeler" diye tanımladıkları (halkın direnişinin kırılıp faşist işgal altına sokulmasında öncelik verdikleri) bölgelerde yoğunlaşarak artacağı ve bu saldırıların geniş ölçekli saldırılar olacağına dair pek çok belirti mevcuttur. Böylesi saldırılar için de hükümet, sikyönetim, valiler, emniyet örgütleri, sivil faşist çeteler, ordu içindeki faşistler, kontrgerilla ve faşist güçlerin kontrolü altındaki kamuoyu oluşturma merkezleri arasında koordinasyon oluşturulmuş durumdadır.

Bu durumda Devrimcilerin, faşizmin daha geniş ölçekli saldırılarına hazırlıklı olmaları gereği açıktır. Devrimciler halkı faşizmin bu saldırılarına defetmeye yetenekli bir mücadele anlayışıyla eğitime; en geniş halkın direnişini bu saldırılar karşısında dikebilecek yeteneğe örgütleri yaratma çalışmalarını hızlandırmalıdırlar. Devrimciler eylem çizgilerini ve örgütlenmelerini bu saldırıları göğüsleyip puskürtmeye yönelik bir anlayışla geliştirmelidirler.

DEVİRCİ
YOL

FATSA HALKINDAN BÜTÜN TÜRKİYE VE DÜNYA HALKLARINA MESAJ VAR:

«FATSA FAŞİZME ASLA BOYUN EĞMEYECEK»

Birkaç ay önce Türkiye'de ilk defa yepyeni bir anlayışla düzenlenen ve geniş yankılar uyandıran Fatsa Halk Kültür Şenliklerinden sonra "Fatsa'yı mevcut sömürü düzenine karşı gerçek bir meydan okuma" olarak değerlendirmiştik. Bugünkü sömürü ve zulüm düzenine karşı özgürlüğün, eşitliğin ve kardeşliğin egemen olacağı aydın bir gelecek adına yapılmış gerçek bir meydan okuma... Çünkü Fatsa böyle bir geleceğe ait en güzel şeylerin çiçeklendiği bir yerdi. Ve bu özellikleriyle mevcut burjuva sömürü düzeninin çürümüşlüklerinin, kokuşmuşluğunun eşitsizliklerinin en iyi bir şekilde gözler önüne serilebilmesi sağlıyordu... Bir tek halk komiteleri örneği bile halkın kendi kendisini yönetmesi anlayışının somut bir ifadesi olarak, burjuvazinin sahte, göstermelik demokrasi savunuculuğunun peşesini alaşağı eden bir nitelik taşıyordu.

ile, çocuk korosu ile özellikle herşeyi ile, "İçinin, kumarın, karaborsanın yokediği", "huzur içinde yaşayan" pırıl pırıl bir Fatsa çıktı ortaya. Bu görüntü "aydınlığın, iyinin, güzelin" düşmanlarını bir an dumlattıysa da "kara maske"ler takarak saldırdılar Fatsa'ya ve kara maskelileri, işkenceci polisleri, panzerleri, tankları, komando birlikleri ile "Devlet Fatsa'ya girdi".

Olgarşının "nokta" operasyonunun birinci perdesi de böylece noktalanmış oldu.

"NOKTA"DAN SONRAKI "SORU İŞARETİ" VE DİRENEN FATSA

Olgarşının Fatsa'ya yönelik saldırısı, genellikle büyük bir fiyasko olarak değerlendirilmiştir. Kuşkusuz bu büyük ölçüde doğru bir değerlendirmedir. Karşı devrim saldırısı, (uygulanan-bugünkü koşullara uygun-esnek savunma çizgisinin de bir sonucu olarak) istedikleri sonucu tam olarak sağlamış değildir.

Ancak Fatsa saldırısını kısa vadede bir sorun olarak görmemek ve aşırı iyimser yorumlara da kapılmamak gerekir. Olgarşının "Nokta" operasyonu teknik sonuçlarından çok *ideolojik-politik* yönü ağır basan bir saldırı niteliği taşımaktadır. Yapılmak istenilen şey "Fatsa örneğinin geçerliliğinin" (ve tabii devletin güçlülüğünün) kanıtlanmasıdır. Böylece yeni yeni "Fatsa"ların ortaya çıkmasının önüne geçmeye; ve Fatsa'da örneklenen bir devrimci anlayışın çürütülmesine çalışılmaktadır.

Bu yüzden, egemen güçlerin "Nokta" operasyonu, birinci perdesi fiyaskoyla sonuçlanmasına rağmen sürmekte; Fatsa'ya işkenceci polisleri, askeri birlikleri ve "maskesiz" faşistler yerleştirmeye çalışılmaktadır.

Tam bu sırada, burjuvazinin her azgın saldırısında olduğu gibi, revizyonizmin sahneye çıkararak burjuvazinin yanıbaşındaki yerini alması hiç şaşırtıcı bir şey sayılmamalıdır. TKP ve TKP'li revizyonistler Fatsa konusunda Terüman ve Hergün gazetelerindeki yazımları geride bırakan adı yalanlar yazmaktan çekinmemişlerdir. Bunun yanı sıra TKP'li revizyonistlerin ve onların yamaklarının "Nokta operasyonu" ile birlikte "İflas eden hayaller" den, "ütopyalardan" sözlemeye başladıkları da görülmektedir. Devrimci gö-

BÜTÜN TÜRKİYE HALKINDAN FATSA HALKINA MESAJ VAR: "FATSA ASLA YALNIZ KALMAYACAK"

rüşler bilerek tahrib edilmeye çalışılmakta, Devrimcilerin söze "Devrim gerçekleşmeden de -Fatsa'daki gibi!- sosyalizmin gerçekleşebileceğini" savunduklarını (i)ddia etmekte; Olgarşının nokta operasyonu ile "Dev-Yol'un kurtardığı" bölge ütopyalardan iflas ettiği" türünden saçmalıklara karşı devrimci saldırıları ideolojik yönden tamamlamaya çalışılmaktadır.

Elbetteki, bütün bunlara rağmen kazanan, gerici saldırılara karşı direnen Fatsa olacaktır. Tıpkı saldırıların ilk aşamasında olduğu gibi, bundan sonra da yığıt Fatsa halkı faşizme karşı sonu kadar bilinçle direnecek ve bütün gerici saldırıları püskürtmesini bilecektir. Şimdi Fatsa'da, yeni ve gerçek bir direniş mücadelesi, uzun-çetin bir direniş mücadelesi başlamıştır. Bu direniş de mutlaka halkın zaferiyle sonuçlanacaktır.

Kaldiki, gerçekte "Fatsa" bir "nokta" da değildir. Bugün Türkiye'nin her tarafında, faşistlerin işgal altına almadıkları, faşistlerden arındırılmış, yüzlerce "Fatsa" var. Buralarda, devrimin ancak ileri aşamalarında oluşabilecek gerçekte anladıkları kurtarılmış bölgelerden farklı olarak birlikte, tıpkı Fatsa'daki gibi, emekçi halk kitlelerinin devrimci birinci serpillip gelişmektedir.

Operasyon sonrasında bir gazetede "Terzi Fikri devlet tanıdı" diye yazdı. Oysa "Terzi Fikri"ler, yani halkımız bu devleti çoktandır tanıyor! Biz sizin bu, "kara maskeli"lerin yol gösterdiği, işkenceci, tanklı-singülu-postalı devletini, işkenceci, karaborsacıların, tevellefin toprak ağalarının çıkarlarını savunma devletini, hem de çok iyi tanıyoruz.

Ama şimdi, "Terzi Fikri"ler, berber Musalar, kunduracı Kazımalar, Fatmalar, Aşçılar, işçiler, köylüler, yani sizin yillardır bir koyun sürüsü olarak gördüğünüz koca bir halk, artık sadece sizin devletinizi değil, *kendilerini de tanıyor!* Kendi güçlerini biliyor! Kendi kadelerine ve kendi geleceklerine sahip çıktıkları, birleştikleri zaman sizi böylesine korkutup titretince kadar, ne muhteşem bir güç yaratabileceklerini de biliyorlar.

Bu yüzden sizin kara maskelileriniz, işkencecileriniz, tanklarınız viz gelecek. (Herhalde devleti temsilen!) korkunç çirkin sesler çıkaran panzerleniz viz gelecek.

Ve bu yüzden Demirel BOŞUNA "Fatsayı mutlaka halletmeliyiz" diyor. Fatsa'yı, Fatsa'ları asla "halletmeyeceksiniz!"

Çorum: DİRENEN HALK YENİLMEZ!

Türkiye'deki bütün namuslu kâhpler, Mayıs sonunda ve Temmuz başında faşizmin zulmüne karşı iki kez direnen Çorum halkı için çarpıtı. Çorum dirençleri faşizmin saldırılarını durdurmadığı değil. İki kez, Mayıs ayı sonlarında halkı düşmanı faşistler Çorum'da halka ve devrimlere karşı yoğun bir saldırıya giriştiler. Çorum halkının elde etmiş barikatlarına direniş karşısında faşistlerin Çorum'da da bir "Maras katliamı" gerçekleştirme hevesleri kursaklarına kaldı. Aradan henüz bir ay geçmeden faşist cenazeler Temmuz ayında bir katliam girişimine daha katıldılar. Bu son olaylarda da onlarca emekçiyi hunharca katlettiler, işkence ettiriler, evlerini, işyerlerini yakıtılar, yağmaladılar. Ancak önekinen daha güçlü sektele yeni bir direniş destanı daha yaratan yığıt Çorum halkı faşistlerin bu son saldırılarında da püskürtmesini basardı.

Bünyüdüğü gibi, faşist güçler özellikle halk içindeki alevisizni ayırdığına işlismer ederek, sınırlı halk kitlelerini işkurtarmaya çalıştılar. Çorum halkı alevisi ve sınırlı ile, faşistlerin bu operasyonları bozmak için dipse dip bir mücadele verdi. Buna rağmen faşistler cepitli yalan ve damasojilerle kandırdıkları bir kısım sınırlı halkı yanlarına almaya basardı ve Çorum'un bazı mahallelerinde de bu şekilde faşist işgal altına girdi. Eskiden olduğu gibi şimdi de devrimci alevisi ve sınırlı halk arasında bir komplesyon yaratılmaya ve faşist cenazelerin masam sınırlı emekçileri kandırmasına izin verilmeye çalışıldı. Halkın birliğini ve faşizme karşı alevisizni suniitley birleşik direnişini yaksıtmak için olanca güçleriyle çalışacaklardır. Çorum direnişini bu gerçeği ve direnen halkların faşizme yenilmeyeceğini gösteren özü derslerle doludur.

OLAYLAR BASLIYOR...

28 Haziran günü akşam saatlerinde faşistler Milöni'de emekçi halkın üzerine (Çorum'un tanınmış zenginlerinden Nurettin Özer'den) altı bir fakilden ateş açtılar ve bir kişiyi yarattılar. Kacıyorlar. Bunun üzerine Çorum halkı yeni saldırılara karşı barikatlarını arkasına almaya geçti. Ertesi gün de sabaha karşı saldırıya geçen faşistler iki ölü verdikten sonra kaçmak zorunda kaldılar.

Ve nihayet 1 Temmuz günü faşist güçlerin yeni saldırılarını topyekün olarak başlattıkları bir gün oldu. Faşistler kendilerini emekçilerin altındaki bölgelere göçe zorladıkları bazı ileri alevisin evlerini yakmaya basıldılar. Bu alevisin güvenciliğini sağlamak için orada bulunan devrimcileri faşistler arasında çatışma çıktı. Bu çatışmada 3 faşist öldürüldü. Daha sonra faşistler "Komünistler müstamantları kesiyor" çıkarttılar 1 500 kişilik bir topluluğu harekete geçirdiler ve polis panzerlerini de desteğine saldırmaya basıldılar. Bu saldırıya barikatlılara göğüsleyen halk faşistleri geri püskürttü. (Emekçi halk gücünün kayıp vermediği) bu çatışmada faşist saldırganların en az 5 ölü ve çok sayıda yaralı verdikleri tahmin ediliyor.

1 Temmuz'dan 3 Temmuz'a kadar geçen sürede emekçi halk gücünü ile resmi-sivil faşist güçler arasında çatışmalar gece ve gündüz devam etti. Bu arada köyden gelmekte olan 2 CHP'li emekçi işçilikli yoldaş faşistler tarafından işkence ile öldürüldü.

4 Temmuz... 4 Temmuz Cuma günü faşistler önceden hazırladıkları bir provokasyonu sahneye koydular. Cesitli camilerde cuma namazı kılınmakta iken faşistler namazı keserek "Alaaddin Camine bomba atıldı, ne duruyorsunuz" diye kitleyi işkirtirip saldırılarını başlattılar. Saldırıya katılmak istemeyenleri silah zoru ile yalanlarına almalarına rağmen, faşistlerin yalanlarına inanmayan pek çok insan faşistlere katılmadı. Hatta Ulu Camii imanı faşistlerin yalanlarına karşı çıkararak kitleye bu yalan ve tanhiklere kapılmamasını öğütledi. Faşistler yalanlarına inandırabildikleri 5 000 kişilik bir toplulukta Alaaddin Caminin bulunduğu Terlemezovicler'de doğru saldırıya geçtiler. Alaaddin Camine seindüğünde de toplulukta bulunan pek çok insan henüz inşa halinde

bulunan bu caminin sipesisizleri olduğunu görünce faşistlerin yalanı söylediklerini anlayarak geri döndü. Bu sırada otomatik silahların caminin içine yerleştirilmesi bulunan faşistler ateşe etmeye basıldılar. Bunun üzerine mahalleli korumak üzere camii yakınında toplanan ve 7 000 kişi kadar olduğu tahmin edilen ileri halk kitleleri ile faşistler arasında silahlı çatışma çıktı. Camiden ateş açılmaya rağmen camiyi hedef alınamadık için diktiler sarfeden emekçi halk ile faşistler arasında çatışma uzun süre devam etti. Devrimciler halkın on safalarında otomatik ve diğer çeşitli silahlarla faşistlere karşı saldırıya geçtiler. Diğer anti-faşist gruplar da kendilerini imkanıyla bu çatışmaya katıldılar. Devrimcilerin ve halkın bu şekilde etkin olarak karşı koyuşu sonucunda en az 7-8 faşist öldürüldü ve birçoğu da yaralandı. Emekçi halk gücünü bu çatışmada önemli bir kayıp vermedi ve faşistler iki kez saldırıya geçemeyip istidillerde de geri püskürtüldüler.

makineci şantiyalar halkın üzerine yayılmaya başladı ve hâkitten en az 5-6 kişiyi öldürdüler.

Resmî - sivil faşist güçlerle Çorum halkı arasındaki çatışma 4 Temmuz gecesi de olanca şiddetli ile devam etti. Faşistler ise bölgüne uğrayıp geri döndükten sonra kendi denetimleri altındaki Cepiz, Çöplü, Çiftlik Pınarı gibi mahallelerde Bulunan 30-40 evlik alevisi kesimlerine saldırıya geçtiler. Devrimcilerin bulunduğu bölgelere usak olan ve ayrıca polis tarafından kordon altına alınmış olan bu bölgedeki ileri halk devrimcilerinin yaradım etmesi mümkün olmadı. Burada bulunan ileri halk 4 Temmuz gecesi sabaha kadar faşistlere karşı kendilerini imkanıyla direndiler. Sabah saatlerinde de kırsal kesime, köylere kökilmeye basıldılar. Faşistler geride kalan evleri yakıp yıktılar, taş üzerine taş bırakmadılar.

Devrimciler faşistlerin bu saldırılarını karşılıksız bırakmamak için oldukça kalabalık bir kitle ile faşistlerin mevzilerine "Yesilyurt" takti aparımına bölgemize saldırıya geçtiler. Faşistler altı olduğu bilinen 30'a yakın işyeri yerde bir öldü. Faşistlerin etebaşlarından olan Mehmet Sanici altı canı ve bir başka faşist öldürüldü. Bu olay da halkın moralinin yükselmesine de oldukça etkili oldu.

5 Temmuz günü de çatışmalar yer yer devam etti. Daha sonra gündüz saatlerinde sokaka çıkma yaşadığını kaldırılmaya belli bir "durunsuluk" dönemi yaşanmaya baslandı.

Devrimciler faşistlerin bu saldırılarını karşılıksız bırakmamak için oldukça kalabalık bir kitle ile faşistlerin mevzilerine "Yesilyurt" takti aparımına bölgemize saldırıya geçtiler. Faşistler altı olduğu bilinen 30'a yakın işyeri yerde bir öldü. Faşistlerin etebaşlarından olan Mehmet Sanici altı canı ve bir başka faşist öldürüldü. Bu olay da halkın moralinin yükselmesine de oldukça etkili oldu.

5 Temmuz'dan sonra barikatlar daha da sağlamlaştırıldı. Mahallelerde 40 tane komite kuruldu. Bu komitelerden 30 faner

VE SONRASI... 5 Temmuz'dan sonra barikatlar daha da sağlamlaştırıldı. Mahallelerde 40 tane komite kuruldu. Bu komitelerden 30 faner

Döndürme devrimcilerin doğrudan etkiniği sağlandı. Bazı yerlerde ise SGB ve İGD'lerde komitelerle düzenlenildi. HK'çilerin direniş sürmesini sağlamak amacıyla yapılan toplantılar, halk tarafından hemen hemen hiç bir komiteye kabul edilmedi ve tereddüt oldu.

Corum'da halk komitelerinin düzenlenmesiyle devrimcilerin doğrudan etkiniği sağlandı. Bazı yerlerde ise SGB ve İGD'lerde komitelerle düzenlenildi. HK'çilerin direniş sürmesini sağlamak amacıyla yapılan toplantılar, halk tarafından hemen hemen hiç bir komiteye kabul edilmedi ve tereddüt oldu.

Bu ana komiteler aracılığıyla nöbet, münimmet ve para sorunları merkezi olarak yönetilmek üzere, halkın diğer sorunlarına çözüm bulunmaktadırlar. Kiratör 2 bin lira civarında denetimli durumdadır. Ayrıca ihtiyacı olanların para ve yiyecek sorunları da karışılmaktadır. Örneğin, Çatışmalardan sonra bir yardım kampanyası açılmaya başlandı. 4 Temmuz günü faşistlerin baskınında satana kadar alınsaklar sonra köylerde çekimeli olarak kalan 30-40 aileye ev sağlanmıştır, halatın yiyecek, giyecek ve ev eşyası toplanarak bu ailelere yeni evlerine yerleştirildi. Başka ailelere birlikte toplandı ya da bu şekilde yardıma ihtiyaç duymadılar. Ayrıca Nurettin Paşa cadesinde faşistlerce yapılan yüz

Özellikle HK oportünistleri Corum direniş süresince önemli ölçüde devre dışı kaldıkları için işi yalana ve zorbalığa vararak hircinleşmektedirler. Bugün HK Corum'da mevut gücünü yarı yarıya yitirmiş durumda ve pek çok taraftarını da kaybetmektedir. HK'nin yanısıra, İGD, SGB, KSD gibi gruplar da çalışmalarından sonra dışarıdan destek almalarıyla "siyasi çalışma" yapmaya başlamışlardır, fakat halk tarafından da ciddiye alınmamaktadırlar. Faşistlerin Corum'da çıkardıkları

Köylerde asker ve polislerin baskını sürmekte ve alevi köyler baskınları düzenlenmektedir. Örneğin Karakaya köyüne İL Kaymaklığı'nın köyün gelen poliler sağa sola ateş açtılar ve iki köylüyü katlettiler. Alaca'da da aralarında Kussarıy, Tarhan, Palabıyık gibi köylerin de bulunduğu 15 kadar köye baskınlar düzenlendi.

Özellikle HK oportünistleri Corum direniş süresince önemli ölçüde devre dışı kaldıkları için işi yalana ve zorbalığa vararak hircinleşmektedirler. Bugün HK Corum'da mevut gücünü yarı yarıya yitirmiş durumda ve pek çok taraftarını da kaybetmektedir.

CORUM'DAKİ GERÇEKLER YAYGARA İLE ÖRTBASA EDİLEMEZ!

Corum'da gelişen olayların başından beri HK'çilerin sahip bir yayın sürdürdükleri gözleniyor. Bu yayının sürdürdüğü biçimde "Corum'da sadece bir savaşçı, Corum'da sadece bir dirençli, başka kimsede direnmedi" diye herhalede kendilerini çok yaladıkları bir üslupla ateş yitiriyorlar. Sonra da kimseli inandıramadıkları düşüncülerle omalılar ki aynı iddiaları tekrar tekrar yazmaktan öte bu refer. sağa sola yonutükleri saldırılarında da zannettikleri zayıflıyorlar. Ağda kendilerini gerekerek özallıla "orta yalular" diye çok hoşlarına giden bir sıfat yaladıkları Devrimci Yel'ül halden münimmet ve yakışıklı suctamlarına başvurdukları görüyorlar. Bir iki yaladıkları sonra kendileri de tavrılarının çirkinliğini ve manastıllığını farkına varıp vazgeçerler diye düşünmekte rağmen, böyle olmalı. Tersine HK'çilerin suctamlarının, saldırılarının giderek siddatlendiği ve tam bir hezeyan haline dönüştüğü sürdükleri görüyorlar. Önceleri "Corum direnişinde orta yalular kaçtı, kumda oynayan çocuklar gibi gerillaçlık oynadılar" türünden büyük büyük laflar ederken "sarılar", "orta yaluların Corum'da halkın yanınmak için çalıştıkları, halk ile ilim olmayı zorladıkları, basarınmayma Corum'da skuyentim ilan edilmesini istedikleri, sınırları göze zorladıkları, 24 Aralık'ta, 1 Mayıs'ta, 29-30 Nisan ve 1 Mayıs eylemlerinde olduğu gibi" mücadelelerini önüne bantlatmaya çalıştıkları; (aynen böyle yaptıkları) ve karşı devrimcileri yaladıkları" şeklinde akıl almaz iddialar ileri sürmekteydiler.

Özellikle HK oportünistleri Corum direniş süresince önemli ölçüde devre dışı kaldıkları için işi yalana ve zorbalığa vararak hircinleşmektedirler. Bugün HK Corum'da mevut gücünü yarı yarıya yitirmiş durumda ve pek çok taraftarını da kaybetmektedir. HK'nin yanısıra, İGD, SGB, KSD gibi gruplar da çalışmalarından sonra dışarıdan destek almalarıyla "siyasi çalışma" yapmaya başlamışlardır, fakat halk tarafından da ciddiye alınmamaktadırlar. Faşistlerin Corum'da çıkardıkları

Özellikle HK oportünistleri Corum direniş süresince önemli ölçüde devre dışı kaldıkları için işi yalana ve zorbalığa vararak hircinleşmektedirler. Bugün HK Corum'da mevut gücünü yarı yarıya yitirmiş durumda ve pek çok taraftarını da kaybetmektedir. HK'nin yanısıra, İGD, SGB, KSD gibi gruplar da çalışmalarından sonra dışarıdan destek almalarıyla "siyasi çalışma" yapmaya başlamışlardır, fakat halk tarafından da ciddiye alınmamaktadırlar. Faşistlerin Corum'da çıkardıkları

Özellikle HK oportünistleri Corum direniş süresince önemli ölçüde devre dışı kaldıkları için işi yalana ve zorbalığa vararak hircinleşmektedirler. Bugün HK Corum'da mevut gücünü yarı yarıya yitirmiş durumda ve pek çok taraftarını da kaybetmektedir. HK'nin yanısıra, İGD, SGB, KSD gibi gruplar da çalışmalarından sonra dışarıdan destek almalarıyla "siyasi çalışma" yapmaya başlamışlardır, fakat halk tarafından da ciddiye alınmamaktadırlar. Faşistlerin Corum'da çıkardıkları

Özellikle HK oportünistleri Corum direniş süresince önemli ölçüde devre dışı kaldıkları için işi yalana ve zorbalığa vararak hircinleşmektedirler. Bugün HK Corum'da mevut gücünü yarı yarıya yitirmiş durumda ve pek çok taraftarını da kaybetmektedir. HK'nin yanısıra, İGD, SGB, KSD gibi gruplar da çalışmalarından sonra dışarıdan destek almalarıyla "siyasi çalışma" yapmaya başlamışlardır, fakat halk tarafından da ciddiye alınmamaktadırlar. Faşistlerin Corum'da çıkardıkları

Özellikle HK oportünistleri Corum direniş süresince önemli ölçüde devre dışı kaldıkları için işi yalana ve zorbalığa vararak hircinleşmektedirler. Bugün HK Corum'da mevut gücünü yarı yarıya yitirmiş durumda ve pek çok taraftarını da kaybetmektedir. HK'nin yanısıra, İGD, SGB, KSD gibi gruplar da çalışmalarından sonra dışarıdan destek almalarıyla "siyasi çalışma" yapmaya başlamışlardır, fakat halk tarafından da ciddiye alınmamaktadırlar. Faşistlerin Corum'da çıkardıkları

Özellikle HK oportünistleri Corum direniş süresince önemli ölçüde devre dışı kaldıkları için işi yalana ve zorbalığa vararak hircinleşmektedirler. Bugün HK Corum'da mevut gücünü yarı yarıya yitirmiş durumda ve pek çok taraftarını da kaybetmektedir. HK'nin yanısıra, İGD, SGB, KSD gibi gruplar da çalışmalarından sonra dışarıdan destek almalarıyla "siyasi çalışma" yapmaya başlamışlardır, fakat halk tarafından da ciddiye alınmamaktadırlar. Faşistlerin Corum'da çıkardıkları

Özellikle HK oportünistleri Corum direniş süresince önemli ölçüde devre dışı kaldıkları için işi yalana ve zorbalığa vararak hircinleşmektedirler. Bugün HK Corum'da mevut gücünü yarı yarıya yitirmiş durumda ve pek çok taraftarını da kaybetmektedir. HK'nin yanısıra, İGD, SGB, KSD gibi gruplar da çalışmalarından sonra dışarıdan destek almalarıyla "siyasi çalışma" yapmaya başlamışlardır, fakat halk tarafından da ciddiye alınmamaktadırlar. Faşistlerin Corum'da çıkardıkları

Özellikle HK oportünistleri Corum direniş süresince önemli ölçüde devre dışı kaldıkları için işi yalana ve zorbalığa vararak hircinleşmektedirler. Bugün HK Corum'da mevut gücünü yarı yarıya yitirmiş durumda ve pek çok taraftarını da kaybetmektedir. HK'nin yanısıra, İGD, SGB, KSD gibi gruplar da çalışmalarından sonra dışarıdan destek almalarıyla "siyasi çalışma" yapmaya başlamışlardır, fakat halk tarafından da ciddiye alınmamaktadırlar. Faşistlerin Corum'da çıkardıkları

CORUM VE FATSA OLAYLARI YURDUN DÖRT BİR YANINDA PROTESTO EDİLDİ

Faşizmin Corum ve Fatsa halkına yönelik katliam girişimlerine yurdun dört bir tarafında yapılan çeşitli direniş ve gösterilerin yapıldığı bir protesto kampanyası ile karşı çıktı; halk kitleleri, devrimcilerin önderliğinde düzenlenen direniş eylemlerinde Corum ve Fatsa halkının yanında olduklarını gösterdiler. Devrimciler Corum ve Fatsa olayları hususunda yaygın bir propaganda faaliyeti sürdürdüler. Başta yerlerde olduğu gibi Corum'da da faşist güçlerin halkı alev-sünni şeklinde birbirine düşürmeye çalışmasına karşı olarak, alev-sünni bütün emekçilerin birliği ve dayanışmasını sağlamak için çalışmalar sürdürüldü ve özellikle köylerde ortak toplantılar düzenlendi, özel sayılar ve bildiriler dağıtıldı. Corum ve Fatsa ile ilgili olarak onbinlerce kişinin katıldığı çok

sayıda miting ve yürüyüş gerçekleştirildi. Fabrikalarda, işyerlerinde direniş eylemleri yapıldı.

Ladik'te protesto kampanyası sırasında faşistlerce çatışmalar çıktı ve gereken cevap verildi. Köylerde toplantılar düzenlendi. Sulavo'da özellikle sünni köylerde faşistlerin alev-sünni çatışmasını önlemek için çalışmalar yapıldı. Gümüşhacıköy'de mahallelerde ve köylerde halk toplantıları düzenlendi. Corum ve Fatsa ile ilgili bildiriler dağıtıldı, yazılarına yapıldı. Havza'da mahalle ve köylerde toplantılar düzenlendi. Kahvalerde konuşmalar yapıldı. Turhal'da 3 değişik yerde bombalı pankart asıldı. Polis (İtalyan) yardımına bombalar atılarak imza edildi.

İSTANBUL
İstanbul'da 13 ve 23 Temmuz günlerinde gerçekleştirilen kampanya eylemlerinde Küçükçekircek, Gaziosmanpaşa, Sefaköy, Kasımpaşa, Küçükçekircek, Esentepe, Davutpaşa, Güneşören, Kuleli, Zeytinburnu, Koca Sinan, Osmanlı (ve secekenin), Boğaz gibi çeşitli bölgelerde Corum ve Fatsa olayları hakkında konuşmaları, yazılar, duvar gazeteleri ve pankartlar ile yaygın bir şekilde emekçi halk yığınlarına duyuruldu. Ayrıca 100 ile 200 kişi arasındaki halk toplanularının katıldığı çok sayıda kitle gösterileri de İstanbul halkının da Corum ve Fatsa halkının yanında olduğu görüldü. Bu arada Güneşören'de kahvalde propaganda komitesi tarafından devrimcilerin landarma arasında silahlı çatışma çıktı ve Muharrem AKIN kardeşimiz landarma tarafından şehit edildi.

Manavgat ilçesinde de köylerde faşizmin Corum ve Fatsa'daki tertip ve saldırılarının açıklanması toplantıları düzenlendi, Zonguldak'ta 11 Temmuz'da sebze halç girişinde Corum'daki faşist saldırıyı protesto gösterileri yapıldı. Halç girişine, Üzümün "Corum halkı faşizme teslim olmayacaktır" yazılı, Devrimci Yel imzalı bir pankart asıldı. Mersin'de Demirtaş, 23 Eylül, Osmanlı, Aisancağ ve Sitenler'de yazılar yapıldı ve duvar gazeteleri asıldı. Demirtaş'ta 150 kişiyle, Sitenler'de 100 kişiyle aynı anda gösteriler yapıldı.

Erzincan'da 2 mahallede koran miting yapıldı. Alevi-sünni ayrımıyla ilgili bir bildiri dağıtıldı ve 2 yere pankart asıldı. Vezirköprü'de mahalle ve köy toplantıları yapıldı. Faşistlerin saldırılarına gereken cevap verildi. TARSUS
Corum ve Fatsa direnişleri ile ilgili olarak Musallı, Mithatpaşa, Ömerli, Rasadığı, Fatih, Fevzi Çakmak mahallelerinde yaygın bir propaganda faaliyeti sürdürüldü. Paktas II ve Yığıl taşları Tarsus-Adana yolunu kapatarak 2000 kişiye bir gösteri yaptılar. Gösteri sonunda Berdan I'den bir grup faşist saldırısı üzerine büyük bir çatışma çıktı. Yürütülen gösteri sonunda faşistler püskürtüldü. Daha sonra İstikbal Çıkan Paktas II serivrisine faşistler tekrar saldırınca ikimel bir çatışma daha çıktı. Faşistlerin dışarıdan destek almalarıyla yaygın bir propaganda faaliyetinde 3-1 ile ateş açmalarına rağmen yalın sonucu 25 faşist yaralandı. Devrimciler 150 ufak tefek sınırların dışında hiç yaralı vermediler. Ertesi gün ise 3 faşistin öldüğü öğrenildi. Aynı saatlerde Ömerli'de 200 kişiyle, Musallı'da 150 kişiyle, Mithatpaşa'da 80 kişiyle gösteri ve yürüyüş yapıldı. En kıyası 15 dakika süren gösterilere polis yaklaşılmadı. Ertesi gün Malak'dan Tanza'nın saldırısına faşist Devrimci İslahatçı'nın koyması üzerine bir çok ağır çamuk üzere 2 ağır yaralı bırakarak kaçtılar. Daha sonra her yerde Corum, Fatsa ve Tarsus olaylarıyla ilgili binlerce bildiri dağıtıldı.

Fatsa ve Corum olayları genellikle kesilmeden yapılan eylemlerle de protesto edildi. Fatih Kizilapaş'da 80 kişinin katıldığı koran mitingten sonra çevrede bulunan 3 banka tahrip edildi. Jandarınlar devrimcilerin müdahalesi karşısında kaçmak zorunda kaldılar. Mahmutpaşa, Sultanhamamı'nda yapılan koran gösterisinde de 80 kişi katıldı. 250 kişiye 3 banka tahrip edildi. Yal bir tarafta ise kapatıldı. Vezirköprü'de düzenlenen koran mitingde 100 kişi katıldı ve meydan üç yerdan tırtilde kapatılarak devrimci sloganlar haykırıldı. Galatasaray'da 400 kişilik bir toplanul Devrimci Yel pankartı açarak bir süre İstikbal Caddesinde yürüdüler. Yürüyüş sa-

Merzifon'da Corum ve Fatsa olayları hakkında anlatıldı. Faşistlerin halkı alev-sünni çatışmasını körüklemesine karşı halkın birleşmesi vurgulandı. Edirne'nin Pnarhisar ilçesinde Corum ve Fatsa olaylarını protesto çalışmalarını sürdüren yazıtların yapıldığı devrimcilerin de aktif ve silahlı çatışmaları bir saat kadar devam etti. Lütfüpaşa'da da yazıtların yapıldığı faşistlerin müdahale etmesine karşılık devrimciler silahlı karşılık verdiler ve faşistler kaçmak zorunda kaldılar.

Malatya'da mahallelerde ve Yeşilyurt'ta propaganda çalışmalarına yapıldı. 2 yere pankart asıldı. Adana'da Havuzbağca'da yapılan gösteriye yaklaşık 500 kişi katıldı. Yürüyüş sırasında Fatsa ve Corum halkının direnişini destekleyen sloganlar söylenerek dağıtıldı. Bu arada ayrı mahallede bulunan bir polis ekibi mitingün güvenliği açısından etkisiz hale getirildi ve polislerin silahları elelerinden alındı. Gösteri bu şekilde ilerleyişine sona erdi. Doğuluğlu civarında yapılan gösteriye de 500 yoldanda emekçiler katıldı. Gösteriyi güvenlik kuvvetleri müdahale etmedi ve miting olaysız dağıldı. Ayrıca Yavuzlar'da 150, Sarıcam'da 100, Barak'da 100 kişinin katılımıyla gösteriler gerçekleştirildi. Çeyhan'da da Fatsa ve Corum halkına yönelik saldırılarını cesitli eylemlerle protesto edildi.

ANKARA
Aktepe, Hacıkadın'da 200 kişilik halk toplanul gösteri yapıldı. Natioyün'da yaklaşık 1000 kişinin katıldığı bir gösteriyle Corum olayları protesto edildi. Dikmen Öveler'de 600 kişilik bir gösteri, Hasköy Güneşöner'de yaklaşık 700 kişilik bir gösteri, Sentepe'de 400 kişilik, Kızılköy'de 500 kişilik bir gösteri düzenlendi. Faşistlerin Corum ve Fatsa halkına yönelik saldırılarını protesto amacıyla Ankara'nın çeşitli bölgelerinde kitle gösterileri, halk toplantıları ve kahve konuşmaları, duvar yazıları, duvar gazeteleriyle yaygın faaliyetler yapıldı. Gazipaşa'da da propaganda faaliyetleri sürdürüldü, mahalle toplantıları yapıldı. Bu arada düzenlenen koran miting sırasında polis ile çatışma çıktı.

Alanya'da ilçe içinde kalabalık bir kitlenin katıldığı anti-faşist bir gösteri yapıldı. Bu arada MHP il faşistlere çatışma çıktı ve faşistler halk tarafından kovalandı. Ayrıca 2 köyde de koran n. Tinger yapıldı. Protesto kampanyası boyunca mahalle ve köylerde halk toplantıları düzenlendi. Öğretmenler mahallesine saldıran 20-30 faşiste yine halk tarafından gereken cevap verildi ve kovalandı.

Burşa'da 15 Temmuz günü Küplüpaşa ve Altıparmak semtlerinde, Eskişehir'in Gültepe halk caddesinde Corum ve Fatsa olayları protesto edildi. Gösteriler sırasında, yollarda ateşler yakılarak olayların protesto eden pankartlar asıldı. Bursa'da 15 Temmuz günü Küplüpaşa ve Altıparmak semtlerinde, Eskişehir'in Gültepe halk caddesinde Corum ve Fatsa olayları protesto edildi. Gösteriler sırasında, yollarda ateşler yakılarak olayların protesto eden pankartlar asıldı.

HK'çilerin Corum direniş süresince

HK'çilerin Corum direniş süresince

HK'çilerin Corum direniş süresince

HK'çilerin Corum direniş süresince

HK'çilerin Corum direniş süresince

HK'çilerin Corum direniş süresince

HK'çilerin Corum direniş süresince

HK'çilerin Corum direniş süresince

HK'çilerin Corum direniş süresince

DİSK 7. GENEL KURULU YAPILDI

"DİSK'in önündeki ivedi görev, direnenlerin yanında yerini alması, bu direnişin genişlemesi için zorunlu aygıtların, yani direniş komitelerinin örgütlenmesinin en geniş boyutlara götürülmesini sağlamaktır."

DİSK 7. Genel Kurulu sonuçlandı. İşçi sınıfının mücadelesini düzen sınırları içinde tutmak için çabalayan; düzenin, dolayısıyla burjuvazinin kabul edileceği bir çerçevede işçi sınıfını ayarlamayı amaçlayan anlayışlar ve bu anlayışlarda uzlaşan sendikacılar bu genel kurulda yine üst yönetime geldiler. Bu açıdan yaklaşıldığına, önceki yönetimin bazı kişileri değiştirmekle birlikte 7. Genel Kurul DİSK üst yöneminde bir değişiklik (bir anlayış değişikliği) getirememiştir.

Tabii ki Genel Kurulun böyle sonuçlanması işçi sınıfının mücadelesini açıncıdan ve bir bütün olarak emekçi haklarımızın mücadelesinde açıncıdan olumsuz bir gelişme sayılmamalıdır. Bu olumsuzluğun bugün vereceği zararlar düne kıyasla daha fazla ve önemli olacaktır. Böyle olacağı, ülkede yaşanan sınıf mücadelesinin boyutları; işçi sınıfımızın ve emekçi halklarımızın içinde yaşadıkları ağır somut koşullar ve politik (faşizmin saldırıları ve terörü, iç savaş) koşulların gözünde tutulunca kolay anlaşılır.

DİSK üst yönetimini paylaşılan sendikacıların, sendikacılık anlayışlarının gereği olarak izleyecekleri politikaların bugün yaşanan koşullarda ne gibi sonuçlar doğuracağı ve işçi sınıfının nisbeten bilinçli bir kesimini bünyesinde toplamış olan sendikaların konfederasyonu olan DİSK'in sınıf mücadelesinde devre dışı bırakılması için ne gibi manevraların uygulanacağı genel kurul öncesinde ve genel kurul sırasında anlaşılır hale gelmeye başlamıştır. Bu olumsuzlukları gören devrimci işçiler ve genel kurula katılabilen devrimci delegeler olumsuzluklara müdahale edebilmek; sınıf mücadelesinde DİSK'i bir işçi sınıfı örgütü olarak üzerine düşen görevleri yerine getirebilmek için çabalarını birleştirmeye yöneltiler.

Bu çabaların bir sonucu olarak işçi sınıfını burjuvazi lehine ayarlamak; burjuvazinin düzeni tamir etme ve ayakta tutma politikalarına işçi örgütlerini sendikaları araç haline getirmek anlamına gelen ve bugüne kadar uygulamalarıyla bundan başka bir anlama gelmediği de-falarca kanıtlanmış olan "sendikacılık" anlayışlarının DİSK üst yönetimine egemen olması bu genel kurulda biraz problemli olmuştur. Genel kurulun bu prob-

lemli yanı ise gelecek açısından umut verici bir gelişmeyi işaret etmektedir.

DİSK Genel Kurulundaki olumlu gelişmenin muhtevasını anlatmış olması bakımından 7 sendikamızın Genel Kurulunda sunduğu ortak imzalı bildiriyi aynen aktarmakta yarar var.

"DİSK'in 7. Genel Kurulu yapıyor. Biz, YERALTI MADEN-İŞ, DERİ-İŞ, NAKLİYAT-İŞ, LİNER-İŞ, DEVRİMCİ SAĞLIK-İŞ, ASİS, SİNE-SEN Sendikaları olarak, bu Genel Kurulun, DİSK'in önünde yükselen mücadelesinin yönünü belirleyecek, bu yönetime gerekirdiği yapılmayı sağlayacak bir platform oluşturulması için güçlerini birleştirmeyi kararlaştırdık. Dileğimiz ve çabamız, tüm delegeler arkadaşlarımızın bu tavır etrafında birleşmelerine doğrudan olacaktır.

Öncekiyle vurgulamamız gereken konu, Genel Kurul öncesinden beridir sözü çokça edilen "DİSK içindeki birlik" sorusudur. "Birlik" öncelikle ikiselle davranabilen kişi ve yöneticilerin arasında gerçekleşebilir. Kendi siyasi varlıklarının devamını DİSK yönetiminde de biriktirmekle bulan, bunun için devrimci etkinliklere karşı tavır almaktan çekinmeyen, tüm demokratik kuruluşları grup çalışmaları için anti-demokratik yöntemlerle altüst etmekten çekinmeyenlerle, işçi sınıfının iktidar mücadelesinde, faşizme karşı düşe düşe, karşı bir mücadele verenlerin birleşecekleri ortak bir nokta yoktur.

Reformist sendikacı anlayışlar bir yanda, sınıf mücadelesini ön plana çıkaran, tüm uğraşını, her aşamayı sınıf savaşı yönünde veren bir yanda olacaktır elbet.

6. Genel Kurul'dan bu yana geçen süre içinde DİSK Yönetiminde bulunanlara, 0 Genel Kurul'da seçimi yitirdikleri için tüm hurcuklarımları ikibuçuk yıldır sürdüren siyasi anlayış arasında temel ayrılık yoktur. Bu ayrılığın odaklandığı nokta sadece "usul" üzerindedir. DİSK'in önündeki ivedi görev direnenlerin yanında yerini alması, bu direnişin genişlemesi için zorunlu aygıtların, yani direniş komitelerinin örgütlenmesinin en geniş boyutlara götürülmesini sağlamaktır.

Reformist sendikacı anlayış bu kavramların içini boşaltmak için elinden geleni yapmaktaki, ancak direnenlerin görkemli sonuçları reformizminin bu çabalarını en kesin biçimde yokermektedir.

TEKEL, TARİŞ, ANT BİRLİK, ÇORUM bu çabamızın boşa çıkmasının en somut ör-

nekleridir. Faşizme karşı mücadeleyi içi boş kitle eylemlerine indirgemek isteyenler, düzenin parçası haline gelmiş reformistlerdir. Kitle eylemlerini bir bayrak yağını, bir renk ciimbüşi haline getirenler, içi boş kof kalabalık gösterilerini işçi sınıfının mücadelesine götürmeye sokmak isteyenler, özünde, gerçekten faşizme karşı etkin mücadele verecek kitleleri gösterilerin, DİRENİŞ CEPHESİNDE örgütlenmiş halk tarafından yapılabileceği gereğini bilinçli bir biçimde sınıfmıza unutturmak isteyenlerdir.

Sırdan kurşunlanan öğrenciler, evlerinden elleri kolları bağı alıncı olmaları gençler, faşist saldırılara, işkenceye yuvarlanmak istenen işçiler, aydınlar, köylüler, DİSK'in bu Genel Kurulunda boş "Birlik" nidaları, ilkesiz birlikçilikler değil, ama kararlı, bilinçli mücadele edebilecekleri ilan eden ilkel, etkin bir DİSK bekliyorlar.

Özcesi, bu Genel Kurul, üst planda yapılan bir takım siyasi manevraların sonucu ilkesizliği ilke edinmişlerin kol birlik çağrılarını anlayışlılar topluluğu değil ama tüm direnen insanların yanında yer alacağını en açık biçimde, en etkin biçimde ilan eden bilinçli işçiler topluluğu olmalıdır.

Bu Genel Kurulun faşizme, emperyalizme, yozlaşmaya karşı mücadelesinin bir tek yolu vardır. Yukarıdan beridir anlatmaya çalıştığımız DİRENİŞ CEPHESİ'nin işçi sınıfının ellerinde en geniş biçimde yaygınlaşmasını organizasyonuna girme, bunun için de gerekli olan yapısal değişiklikleri bu Genel Kurulda ortaya koymak, bu yeni biçimi burada yaratmaktır.

Bu yeniden organizasyonun ilk ve temel koşulu "düzenin" tam bir kopuştur. Düzenin tam anlamıyla saldırılarına karşı olunduğunu en geniş kitleye anlatmak, onları bu saldırılara karşı savunma gruplarında birleştirmek, mücadeleye sokmaktır.

Bu temel perspektif etrafında, ilkel, düzenle bağlanmış amış bir DİSK yaratamaz isek, ne denli koalisyonlarla bir araya gelsek gelecek YARIN ÇOK GEÇ OLACAKTIR."

Genel Kurulda bu bildiriyi muhtevası ortaya konmuş olan devrimci bir muhalefet de DİSK'in bir işçi sınıfı örgütü olarak üzerine düşenleri yapabileceği doğrultusunda çabalar sarfetmiş, önerilerini ve görüşlerini genel kurulda anlatmıştır. Ancak bu devrimci muhalefetin gücü reformist ve revizyonist anlayışların ittifakının DİSK üst yönetimine gelmelerini engellemeye yetmemiştir.

DİSK'in 7. Genel Kurulunun böyle sonuçlanmamasının getireceği olumsuzluklar ve zararlar gözünde tutulduğunda Devrimci İşçilerin ve sendikaların omuzlarına düşen görevlerin daha da ağırlaştığını hemen belirtmeliyiz. Çünkü DİSK Genel Kurulunun böyle bir yönetime sonuçlanmış olması burjuvazinin ücretini ve isteklerini arttırmaktır. Burjuvazi DİSK'ten sarı sendikacılık hizmet talep etmektedir. Ve DİSK'in burjuvazinin talep ettiği hizmetlere koşulabilmesi için de bugünkü gibi bir yönetim en uygunudur.

Faşizmin saldırılarıyla süren iç savaş koşullarında işçi sınıfının "Devrimci" ismini taşıyan bir sendika konfederasyonunun faşizmin saldırılarına karşısında nasıl bir tavır alması, neler yapması gerektiği üzerinde konuşmak bile abesdir. Ancak bugün görünen o ki, DİSK yöneticileri bu çatışmaların sanki Türkiye'de olmayacağına ilişkin kalabalıklarla; faşizmin saldırıları, cinayetleri, terörü sanki kendilerinin hiç ilgilendirmiyormuş gibi davranabilmektedirler; işten atılmaları, grev yasaklamalarının, lokavtaların ve burjuvazinin işçi sınıfının ekonomik-demokratik haklarını futsuzsuzca gaspette-

miş DİSK'in hiç ilgisi yokmuşçasına sessiz kalabiliyorlar. Dahası, burjuvazinin olgunlaştırdığı faşist sendikacılığa geçiş hazırlıkları bugünkü DİSK yöneticilerini hiç ilgilendirmiyor. Aksine onlar bütün bu gelişmelere karşı doğru dürüst bir mücadele verilmemesi isteyen; DİSK'in bütün bu gelişmeler içinde neleri, nasıl yapması gerektiğini araştıran, öneren ve mücadeleye edenleri DİSK'te etkisiz hale getirmek için, kısacası DİSK'i adına layık bir örgüt haline getirmek için uğraşları saf dışı etmeye çalışıyorlar.

Bu durumda Devrimci İşçiler sınıf mücadelesinin önümüze koyduğu görevlerin yerine getirilmesinde bugünkü yönetime DİSK'ten olumlu birşey beklememeliyiz; hatta engellemeler beklemelidir. İşçi sınıfının faşizme karşı mücadele görevlerinin, ekonomik-demokratik hakların gaspına karşı ve bütün olarak sendikacı mücadelesinin yerine getirebilmek için DİSK yöneticisi sendikacıların engellemelerini de aşmak gerekecektir.

DİSK Genel Kurulu Devrimcilerin bugüne kadar işçi sınıfının tabanında yürüttükleri devrimci çalışmaları daha etkin örgütlenmede ve daha büyük bir çar-

bayla sürdüremeleri gereğini de vurgulamıştır. DİSK 7. Genel Kurul'da işçilerin sendikacı mücadelesini daha etkin ve işçi sınıfının devrimci mücadelesinin bir parçası olarak yürütebilmek için sendikacı yönetiminin aynı bilinçli devrimci işçilerin getirilmesinin gereğini ve önemini bir kez daha vurgulamaları bakımından da anlamlı olmuştur. Çünkü bu Genel Kurul Devrimci İşçilerin sendikalarına sahip çıkmak ve yönetimlerini "emek konusunda oldukça yetersiz bir çaba içinde oldukları ve bu konuda yeterli başarıyı sağlayamaz ise işçi sınıfının sendikacı mücadelesinde büyük zararları uğrayacağı" gereğini çok açık bir biçimde gözler önüne sermiştir.

O halde işçi sınıfının ekonomik-demokratik mücadelesinde devrimci görevlerini layıkıyla yerine getirebilmek için bir yandan tabanda, işyerilerinde, fabrikalarda ve mahallelerde, en geniş işçi kitlelerini faşizme ve patronlara karşı örgütleyip mücadeleye sokacak direniş komitelerini örgütlemek çabalarını artırırken, diğer yandan sendikalarında devrimci işçilerin iktidar olmalarını sağlamaya yönelik çalışmalarını hızlandırmalıdır.

Kongreden Notlar.....

7 Sendikamızın Ortak Davranışı DİSK'te Devrimci Alternatifin Doğuşu Olarak Tanımlandı.

Genel Kurulun üçüncü gündü Yeraltı Maden-İş'in okuduğu ortak bildiri ile Deri-İŞ, Nakliyat-İŞ, LİNER-İŞ, SİNE-SEN, Devrimci Sağlık-İŞ ve Yeraltı Maden-İŞ gücülerini birleştirdiklerini ve delegeleri de bu birliğe çağırıldıklarını açıkladılar. Genel Kurulda ilk gün süreli olarak bu yedi sendikamızın getirdiği somut öneriler tartışıldı.

"Vedi sendika adına söz alanlar somut olaylarla revizyonist ve reformistleri teşhir ettiler. Kongreye katılan delegeler bu tartışımın olumlu yönde etkilenirken revizyonist ve reformist sendikacılar "DİSK'te Devrimci Alternatifin doğuşuna" karşı karşılıklı olarak "doguşuya" karşı karşılıklı olarak anlayarak telasa kapıldılar.

"Vedi sendika, seçimlerde, nice gücülerinin reformist ve revizyonist ittifakı için odedek durumdaki o imadığı için aday göstermediklerini, ancak İlerleme, TIP, TSİP ve bunlara ancak tutan reformist anlayışların dışında bir yönetim oluşturulur ise böyle bir yönetime yöre veremeyeceklerini açıkladı. Bu sendikaların cabaları, reformist ve revizyonistlerin ittifakını engellemeyi amaçladı. Somutca, ortak bildirimlerinde belirttikleri gibi "Birleşecekleri ortak nokta yoktur" diyerek sendikaları yönetimi kademelerinden de istifa ettiler.

Bu yedi sendikamızın çıkışını DİSK'te devrimci bir alternatif oluşturabilmesi, ortak bildirimlerinde belirttikleri hayata geçirmeleri ve DİSK'e sarılı çıkışlarıyla mümkün olacaktır.

Birlik Çığırtahtılığını Anlamı

Yükselen sınıf mücadelesi, reformist sendikacıların işçi sınıfını ayarlamaya misyonlarını DİSK içinde tek başlarına yerine getirebilmelerini her geçen gün biraz daha imkansız hale getirmektedir. Diğer yandan revizyonist sendikacıların da reformistlerle aynı ve ortak olan misyonlarını yerine getirebilmeleri için müttefiklere ihtiyaçları vardır. İşte bu zorunluluk reformist ve revizyonistlerin ittifaklarının temelini oluşturmaktadır.

Sınıf mücadelesinde pratik içinde yüzerliyle açığı dikmiş olan reformist ve revizyonistler ittifaklarının bu temelini oluşturabilmek için, "DİSK'te BİRLİK" çığırtahtılığını sarıdır.

Genel Kurulun başından sonuna kadar her iki kanat da "DİSK'te Birlik" çığırtahtılığını sürdürmekte birlikte; "ne için, ne yapmak için, neye karşı ve nasıl bir birlik" sorularını cevaplayamamışlardır. Besselli ki çığırtahtılığını yapıtları "Birlik", DİSK üst yönetiminin reformist ve revizyonist anlayışları sendikacıların birlikte çalışmalarında başka bir anlam getirmiyordu.

Başlık'ın İpleri Elinde Tutma Manevraları Müttefiklerini Telaşlandırdı.

Daha demokratik bir işleyiş getirecek olan tüzük değişikliği maddesine Başlık karşı çıktı. Yapılan oylamada tüzük değişikliği için isteyen oyfarızla çıkınca (ancak 2/3 çoğunluğu sağlayamadığı için değişikliği gerçekleştiremedi). Başlık'ın bu konudaki görüşü zayıf olarak değerlendirildiği ve genel başkan olmayacağı belirtilerek kongreyi etkiledi. Başlık'ın bu manevrası, müttefikleri

üzerinde baskı kurma ve yönetimi oluştururken avantajlar elde etme amacına yöneliktir. Bu arada 2 günlük tartışmalarda devrimci kesimin kongreye yaratabileceği etkinliği de kongrenin nasıl bir sonuçla biteceği konusunda tereddütleri arttıyordu. Bu gelişmeler, revizyonistlerin İttifakın bozularak dağılması korkusunu yarattı. Bu korkuyla revizyonist kanattan "İnanet" feryatları yükselmeye başladı. Ne var ki, gerek revizyonistler gerek reformistler bu kongrede böyle inanetleri yapmaya kalkışamayacak kadar birbirlerine muhtaktır...

Oyun İçinde Oyun

DİSK üst yönetimine İlerlemecilerin girebilmesi için İlerlemecilerden çok CHP'liğin sayret göstermiş olması İK bakışta anlaşılabilir bir şeymiş gibi görünmekle birlikte oynanan oyunun biraz daha yakından izleyenler için CHP'nin bu gayret çok anlamlı bir şeydir. Söyle ki;

Andulian Başlık, DİSK'e dayanacağı bir parti kurarak politik arenaya atılmak istemektedir. CHP'nin sonunda olacak böyle bir parti ise CHP için önemli bir darbeci anlamına gelecektir. O halde CHP'ye, Başlık ve ekibinin böyle bir girişimini çeşitli yollarla engellemeye çalışmak düşmektedir. İşte bu sebeple CHP, Başlık ve ekibini DİSK'te yalnız ve etkilili bir durumda bırakmak için gayret sarfetmektedir. Ve Başlık'ın DİSK üst yönetimine ayarlamaya ve politik arenaya girmesini engellemeye çalışmaları bu anlamda da anlamlıdır.

CHP'nin bu düşünceleri ve çabaları reformist sendikacıların revizyonist sendikacıların ittifakını güçlendirmesinde önemli bir rol oynamıştır.

Seçimler

Kongredeki üç gösterisi manevralarına bir de 7 sendikamızın seçimlere ne yapacağını açıklaması eklenince (7 sendika gücünün, İlerleme, TIP, TSİP ve bunları yönetime sokmak için çabalayan CHP'li reformistlerin ittifakını bozma doğrultusunda kullanacağını ve bu İttifakın dışındaki bir oluşuma yöre vereceğini açıklıyor) seçimler kilitlenme noktasına gelmiş dayanıyor, reformistlere revizyonistlerin ittifakı sıklıkla yöneliyordu.

İttifakın bu açmazını yine Başlık düzeltti. Genel İş delegeleri Başlık'ın emriyle baskı altına alındı. Reformistlerin işçi başlığı bir şekilde emre getirilerek seçimi kazandı. Buna karşılık devrimci demokrat sendikalar baştan beri ortaya koydukları anlayışlarını seçime katılmamak şeklinde eyleme dönüştürdüler. 7 sendikaya çeşitli nedenlerle (kimisi seçilmeme ve dağılma, CHP'nin bu taktiklerini uygulamaya başlaması) katılan 5 sendikaya birlikte (12 sendika) salondan ayrılmaya tavını koydular. Sonra bu 12 sendika "Toslimiyetler cephesinde" yer almayacağı için ipleri sürerek sendikaları yönetimi organlarında da istifa ettiklerini ortak imzalı bir bildiriye açıkladılar.

KSD oportünizminin bozgunculuğu ve bazı gerçekler...

Geçmiş dönemde, Ankara'da, Antalya'da, İstanbul'da KSD ile Devrimci Yol taraftarları arasında daha öncelikle göre nispeten daha yaygın bir biçimde olumsuz bazı olaylar, silahlı çatışmalara dönüşen kavgalar meydana gelmiştir. Bu olayların önemli saydığımız yönleri üzerinde ayrı bir yazıda duracağız. Her ne kadar olayların çıkış biçimleri, iten süren çeşitli iddialar gibi konular üzerinde olaylar olup bittikten sonra zaman zaman uzunca boyu durmanın gereksiz olduğu doğru bir düşünce olarak kabul edilebilirse de, olayların ve açığa çıkardığı bazı gerçeklerin altın bir kez daha çözümlenmesinde fayda bulunduğunu kanımsayız. Üstelik KSD taraftarından hepş yalanla dolu onlarca sayfalık tetkikalar yayımlandığı için bazı konuları açıklamak gerekli hale gelmiştir.

1. Olaylar Antalya'da, Ankara'da ve İstanbul'da çeşitli nedenlerle ortaya çıkmıştır. Buna karşılık "KSD", "Dev-Sol" ve "HK" olayları "Devrimci Yol'un siyaset yasakçılığı yapmasına"(!) bağlayarak Devrimci Yol'a karşı ortak tavır geliştirmeye çalışmışlar; ortak bildiri dağıtmışlar, hatta Ankara'daki bazı örneklere olduğu gibi Devrimcilerle karşı ortak suç kullanmaya kalkışmışlardır. Olaylar içerisindeki en ibret verici ve öğretici gelişme budur. Devrimci Yol'un yıllardır faşizme karşı mücadelede bir araya gelmeyi başaramadığı bu üç grup, Devrimcilerle karşı bir çizimde birleşmişlerdir. Birbirlerinin siyasetlerinin bir ifadesi olan sloganların yasaklanıp yasaklanmaması konusunda anlaşamadıkları için anti-faşist eylemlerde, 1 Mayıs'da bir araya gelmeye, ortak bildiri dağıtıp ortak mitingler yapmaya yanaşmaya gruplarını 1 Mayıs 1980'nin hemen arkasından, üstelik siyaset yasakçılığı yaptığı iddiasıyla Devrimci Yol'a karşı birleşebilmelerinin değerlendirilmesini okuyucuya bırakmakla yetinmişlerdir.

2. Olaylar sırasında ve olaylar sonrasında KSD birçok bildiri ve yazıyı çıkarmıştır. Dikkat çekici olan şey iten süren iddiaların hepsinin yalan üzerine kurulu olduğudur. Antalya'daki olaylar, KSD'ilerin Hal'de çalışan devrimci işçilerden ücretlerinin %20'sini kendilerine verilmesini istemeleri ve devrimcilerin bunu kabul etmemeleri üzerine KSD'ilerin devrimcileri dövmeye kalkmaları üzerine çıkmıştır. Üzgünlere ve Ankara'daki olaylar öncesinde da-

ğıtılan bildirielerinde ise olayı aydınlatıyor;

"Antalya hal işçilerinden birinin pantolonu çaldı. Daha sonra işçiler çalınan pantolonu bir Devrimci Yol'cuya gövdüler. Durumu proletarya sosyalistlerine söylediler. Gidilip çalınan mal geri istendi ve bir emekçinin malının çalınmaması yanlışlığı anlatıldı. Karşılık Bir ölü, bir ağır yaralı." (Önce, sayı 3) Şeklinde anlatılmaya kalkışmışlardır. Olayın doğruluğu açıklandıkça da "Devrimci Yol Antalya'daki olay suç sebepten çıktı diye yazıyor. Olayın sebepten çıktığı hiç mühim değil, mühim olan olayın çıkması, mühim olan olayın kötü olması" denerek, Demireli'yi aratmayacak şekilde demagoji yapmaya kalkışmışlardır. Yine Antalya'daki manifestoları anlatılınca, önceleri "Antalya'da çaldıkları pantolonu geri istediklerimizde bir proleter sosyalistini öldürün birini yaralayan Devrimci Yol'culara yaptıklarının doğru olmadığını anlatılmakla yetinildi" diye anlatılan olaylar konusundaki bazı gerçekler de "evet proleter sosyalistleri Antalya'da hissi davranmak(!) bazı olumsuz davranışlarda bulunmuşlardır"(!) gibisinden laf belevine bağlanmışlardır.

Bir örnek de Samsun'da olduğu gibi. Samsun'da, Devrimci Yol'un Türkiye çapında yapılan mitinglerinin bir parçası olarak 14 Haziran günü miting izni alınmıştır. Daha sonra 15 Haziran için de KSD taraftarlarının bir miting izni aldığı anlaşılmış, görüşülmüş ve 14'ünde miting iptal edilerek 15'inde ortak miting yapma kararı alınmıştır. (Daha sonra ise KSD'iler 14'ü akşamı Ankara'dan gelen talimatla miting'i ortak yapmaktan vazgeçtiklerini açıklamışlardır. Ertesi gün ise polisün baskısı karşısında, toplanan kitileyi polisle karşı karşıya bırakarak kaçmışlar ve miting bu şekilde gerçekleştirilememiştir. Bu olay KSD'iler tarafından şu biçimde anlatılmaktadır.

"(DY'iler) bizim olduğumuz mahalleleri, şehirleri ve benzeri çalışmaların alanlarını bilimsel hedefler seçmişler ve bu alanlarda oligarşi ve faşistlerle karşılaştıkları yerine bizimle uğraşmayı tercih etmişlerdir. Bu konuda ilginç bir örnek: 15-16 Haziran için, ayın 15'inde Samsun'da yapacağımız miting'i sabotaj etmek için kendileri ayın 14'ünde miting(!) izni almışlardır. Samsun'da hiç bir güçlerinin olmaması, bu çığırın Kuruluş'a karşı tavırlarının ne ölçü-

lere vardığını bir göstergesidir..."

Bu ne biçim şeydir. Yalan, yalan, yalan! Her türlü zelliliği örtmek ve karşı tarafa suçlamak için, durmadan yalan. Yalanlar açığa çıktığında ise, en bayağısından bir demagoji. KSD saflarında bütün bunları "bu ne biçim iştir, bu ne biçim zellilik" diye karşı çıkacak akli başında kimsenin olmayacağıdır. Herkes kavgaların çok kötü olduğunu söyleyip duruyor. Bu kavgalarla ve bu şekilde proletarya sosyalistliği gibi şatafatlı isimlerle takarak serbestçe siyaset yapılabildiği sürece kavgaların zararlarından bahsedip durmak gerçekçilen manasız hale gelen bir yakarmanın başka bir şey ifade etmez.

3. Ankara'daki olaylar kapsayıcı bakımından daha geniş boyuttu olmakla birlikte durum yine aynıdır. Antalya'daki olayların (pantolon savaşın şüpheli) ve yıllarca önce üç lise öğrencisi arasında meydana gelen (ve Devrimci Yol'a hiç bir ilgisi olmadığı) defalarca anlatılmış olan bazı olayların "işkenecilik-kürsüç" gibi adlarla suçlamalar biçiminde anlatıldığı tahrik bildiri dağıtılmaya başlanmıştır. Bu bildirilerden birini devrimciler adına utanç verici bir şey olmasa dergimizde aynen basacağız.

Olaylar öncesinde dağıtılan bildirilerde "Devrimci Yol dağılmak üzere olduğu için bize saldırıyor, olaylar çıkabiliyor, kendilerinden de ölenler olabilir" gibi ifadelerle kavgaya çıkarmaya ne kadar kararlı olduklarını ortaya koymuşlardır. Nihayet bu tür tahrik bildiri-lerinin dağıtılmasına mani olununca "Devrimci Yol siyaset yasakçılığı yapıyor" diyerek, en ufak bir müdahale karşısında silaha sarılarak olayların genişlemesine yol açmışlardır. Nihayet olaylar bir noktada, Devrimcilerin mevcut birim örgütlerinin dağıtılıp işlerliğinin ortadan kaldırılmasının önüne geçilmesini amaçlayan müdahaleleri ve son çatışmaların meydana gelmesi ile sonuçlanmıştır. Ankara'daki olaylar sırasında KSD'ilerin, yine olayların başında SBF'yi uzaktan tarayarak bir yoldaşımızın ölümüne yol açmaları, bir köpeğe alışık kalmayan verdiği bir çığırılıkta sığa sola saldırmaları (bu arada Tandoğan meydanında bir durakta, "Devrimci Yol'cular var" diyerek bekleyen sıradan insanları tarayarak kadın ve çocukları vurmaları) türünden yaptıkları şeyleri ve yine bu olaylar üzerine dağıtılan iğrenç yalan ve demagojilerle dolu yazı ve bildiri-leri-

deki iddialar üzerinde burada uzunca durmayı gerekli görmüyoruz. Siyaset yasakçılığı iddiaları üzerinde ise ayrı bir yazıda etraflıca duracağız.

4. KSD şefleri, Devrimci Yol'un kendi tabanını demokrasi terbiyesi vererek eğitmediğini söylüyorlar. Kavgaların önüne geçmek için, eğitim belli bir rola olduğu doğrudur. Ama eğitilmesi gereken Devrimci Yol taraftarları değil KSD şefleridir. KSD yöneticileri, eskiden beri sahip oldukları "mafia tipi" kafa yapılarını mutlaka değiştirmelidirler. Proletarya sosyalist olmak istiyorlarsa önce bunu yapmalıdırlar. Zira proletarya sosyalisti olmak için sadece işçiler arasında birleşmeler değil, proletarya çalışmak yetmez. İşçiler arasında birleşmeler için bir takım faaliyetler, bu önemlidir. Yine bu konuda da bir-iki örnek verebiliriz:

İstanbul'da Nakliyat-İş Sendikasının başkanı musallat olan KSD'ilerin yaptıkları sendika bültene şöyle anlatılmaktadır: "6.1980 günü Genel Yönetim Kurulu üyesi Mustafa Toy'u tabanca kurşunu ile yaraladılar. 29.4.1980 günü Nakliyeciler sitesine silahlı saldırılar düzenlediler. 11.6.1980 günü 'adam öldürücüye', kelie alacağız' diyerek... Nakliyeciler sitesine silahlı saldırılar... 17.6.1980 günü işten dönen işçilere kahvede saldırarak işyeri temsilcilerinden Celal Karabulut'u ve Kemal Karabulut'u tabanca ile yaraladılar. Bütün bunlar gösteriyor ki Kuruluş'un silahlı saldırıları alışkanlık haline getirmişlerdir." (19.6.1980 tarihli DİSK Nakliyat-İş bülteni).

KSD'iler ayrıca Keremik-İş in devrimci-demokratikliğine hiç bir alakası olmayan genel başkanı ile devrimci işçilere karşı işbirliği yapmaktan çekinmemişlerdir. Genel kuruldan önce delegeler listesi ilan etmeyecek ve devrimci delegelerin isimlerini sıfır naylon delegeler getirecek sendikayı gasp etmişlerdir. Daha sonra zor kullanılarak işçileri birkaç altunda tutmaya çalışmışlar, birkaç kez sendika binasına silahlı baskınlar düzenlemeye kalkmışlardır. İşçilere paraları pavyonlardaki zarkıncılara yediren kişilere işbirliği yaparak, işçilere silahlı baskınlar düzenleyerek, sendika ele geçirmeye çalışmakla, mafia geteleni gibi gazino-otobüs işletmedeği ele geçirmeye uğraşmakla proletarya sosyalisti olunabileceğine aklınız kesiyor mu?

Solun bölünmüşlüğü ve bölünmelerin, ayrılıkların giderek silahlı çatışmalara varması devrimci hareketin önündeki en önemli olumsuzluklardan biri olarak ortada durmaktadır. Son zamanlarda meydana gelen bazı olaylar üzerine yayınladığımız Özel Sayının girişinde vurguladığımız gibi: "Bu çatışmaların faşizme karşı mücadeleye verdiği zararlar ortadadır ve bu zararların uzun uzun anlatılması gerek bile yoktur. "Solun bölünmüşlüğü olgusu her şeyden önce geniş emekçi halk kesimlerinin devrimci hareketi yönetemeleri engelleyici bir rol oynamaktadır. Burjuvazi de bu durumu bilerek istismar etmekte '19 fraksiyon'(!) üzerine sık sık tetkikler yapılmaktadır devrimci hareketin bir 'çıkamaz yol' olduğu düşüncesini yaymaya ve düzene karşı yükselen geniş halk muhalefeti düzenini sınırları içindedir. Ayrılıkların çatışmalara dönüşmesi emekçi halk kesimlerinin devrimci hareketi olan güvenlerini daha da sarsarken, burjuvaziyi yeni olanaklar sağlamaktadır."

Bütün bunlar, bugüne kadar defalar-

KSD oportünizminin bozgunculuğu ve bazı gerçekler...

KSD'iler yine Haziran ayı içinde Kumburgaz'da kendilerine haraç vermesi kabul etmeyen Malıy'ı ve anti-faşist bir gazino sahibini öldürmüşlerdir. Yine aynı KSD'ilerin Antalya'da kendilerine haraç vermesi kabul etmeyen otobüs şirketine otobüslerini yakarak da bilmekteyiz. Bu gibi olaylara ve geçmişteki sayısız benzerlerine işaret ederek KSD yöneticilerinin gerçekten iyi bir eğitime ihtiyaçları olduğunu işaret ettiğimizde, KSD yöneticileri bu geçmiş yaraları deşmekle suçlayacaktır. Kendilerinin defalarca özleştirdiği yaptıkları şöylece özetleyebiliriz.

Solun bölünmüşlüğü, her şeyi berbat ettikten sonra "Tuh, yanlış oldu, yine yanlış yaptık, çok üzülük" diye günah çıkarmaya hiç bir faydası yoktur. Çünkü bu sizin eşiklikliğinizdir. Her türlü manifesto becerir, sonra da "ne yapalım yanlış oldu" der çı-

karımsız. Olaylara uzulmekte samimi olabilirsiniz. Ama bunun dışardan görünüşü, öldürüldüğü adamın arkasında, TV'den izinlenmesini belirtmeyi adet haline getiren Türkiye'nin görüntüsünden hiç de farklı olmamaktadır. ve herkezi sizi bizim kadar iyi bilemediği için de ne yazık ki aradaki farkı çok kimse görememektedir. O halde, "olaylara çok üzül-duğünüzü", "yanlış olduğuna kabul ettiğinizi", "tekrarlayıp durmak hiç bir şey yapamıyor. Bu yüzden eskiden beri taşıyıp geldiğiniz şu "mafia tipi", "kılıhna delikanlı"(!) kavgaların bir yana bırakılmadan, ne proletarya sosyalisti olabilirdiniz ne de devrimci mücadeleye (daha sayısız zararlar vermeden) bu kısaca doğru düstur bir şey yapabilişiniz.

Devrimci Yol'un tabanında si-ze karşı kin tohumları ekmekle suçlayıp duruyorsunuz. Asıl siz, Devrimci Yol'a karşı yaptığınız

Kuşkusuz, Sol'un bölünmüşlüğü olgusu ve ayrılıkların bizzatli kendisi bir çatışma kaynağı teşkil eder. Ideolojik ve siyasi bakımlardan farklılaşmaları, sınıf mücadelesinin yüklediği görevler karşındaki farklı tavır alışları ihtiva eden ayrılıkların, burjuvaziyi gruplaşmalar varolduğu sürece, siyasi plandaki farklı tavırların giderek çatışmalara dönüşmesi

Solda ayrılıklar, çatışmalar ve "siyaset yasakçılığı" yaygaraları ;

ANTI-FAŞİST MEVZİLERDE NASIL BİR DEMOKRASİ ?

de olumsuz bir sonuç olarak ortaya çıkmaktadır. Nitekim son zamanlarda giderek yaygın bir şekilde sol içi çatışmaların meydana gelmesinin arkasında, temelde, ülkedeki gittikçe şiddetlenen sınıf mücadelesinin —başka bir ifade ile iş-savaş sürecinin giderek denleşmesinin— oportünist grup siyasetlerinin önünü da- ha çok tıkamaya başlaması gerçeğinin bulunduğu olaylar dikkatle incelendiğinde kolayca farkedilebilecek bir şeydir.

Ancak, bu gerçeklerden hareketle "ayrılıklar bitünyüle ortadan kaldırılsın, çatışmaların önüne geçmek ve sol içi çatışmaların devrimci mücadeleye vereceği zararları önlemek de mümkün değildir; bu yüzden, ayrılıklar ortadan kaldırmak suretiyle meseleyi kökünden çözmek lazımdır" şeklinde bir sonuçta varmak elbette söz konusu olamaz. Her şeyden önce ayrılıklar, köktü-sifusal temellere dayalıdır. Bu sebeple ayrılıkların bitünyüle ortadan kaldırılması beklenebilir.

Türkiye'deki olağanüstü boyutlara varan gruplaşma eğiliminin arkasında da (Devamı 14. sayfa)

de olumsuz bir sonuç olarak ortaya çıkmaktadır. Nitekim son zamanlarda giderek yaygın bir şekilde sol içi çatışmaların meydana gelmesinin arkasında, temelde, ülkedeki gittikçe şiddetlenen sınıf mücadelesinin —başka bir ifade ile iş-savaş sürecinin giderek denleşmesinin— oportünist grup siyasetlerinin önünü da- ha çok tıkamaya başlaması gerçeğinin bulunduğu olaylar dikkatle incelendiğinde kolayca farkedilebilecek bir şeydir.

Ancak, bu gerçeklerden hareketle "ayrılıklar bitünyüle ortadan kaldırılsın, çatışmaların önüne geçmek ve sol içi çatışmaların devrimci mücadeleye vereceği zararları önlemek de mümkün değildir; bu yüzden, ayrılıklar ortadan kaldırmak suretiyle meseleyi kökünden çözmek lazımdır" şeklinde bir sonuçta varmak elbette söz konusu olamaz. Her şeyden önce ayrılıklar, köktü-sifusal temellere dayalıdır. Bu sebeple ayrılıkların bitünyüle ortadan kaldırılması beklenebilir.

Türkiye'deki olağanüstü boyutlara varan gruplaşma eğiliminin arkasında da (Devamı 14. sayfa)

şü kim varsa onunda birleşerek, Devrimci Yol'u yıpratmaya uğraşmaktan ve bu şekilde bütün devrimcileri kendilerine dışıman etmekten vazgeçin!

Ama böyle bir şeyi yapmanız da (sadece Devrimci Yol'u ve başkalarını suçlayıp karalamakla) koruyabileceğinizi düşündüğünüz bakınca yerrizde kaldığına ne yazık ki mümkün görünmüyor. (Çünkü böyle bir samimi özleştirmeye salıp olduğunuz üzerlik naka-mina asla yakıştıramazsınız).

Bu yüzden siz herhalde kendi kafanızın doğrusuna kimbilir daha nice duvarlara çarpa çarpa ve kafanızın dayandığı yere kadar gidilecektir.

Bir, size değil, sadece arkamızdan giden samimi insanlara acırız. Çünkü kafanızı yine taşla çarp-tığınızda "tuh yine yanlış ettik" diyerek, bu kez de ne tarafa döneceğinizi bile hiç belli değilsiniz.

geniş orta sınıf kesiminde içindeki süratli politikleşme olgusu yatkındır; güçlü bir proletarya partisinin öncülüğü ve birlik içinde hareket etme geleneğinin bulunmadığı, böyle bir partinin ideolojik-politik-örgütsel yölgöstericiliği ile, toplumsal muhalefetin etkin bir şekilde yönlendirilemediği bir ortam içinde orta sınıf kesimleri için çıkan düzene muhalefet eğilimleri kolayca "bağunsuz" gruplaşmalara yönelme özelliği göstermektedir. Uluslararası "Sosyalist" hareketin içinde bulunduğu durumun etkisi de dikkate alındığında sol içindeki bölünmelerin bütünüyle önlenmesinin veya hiç değilse aşırı boyutlara ulaşan gruplaşmaların aşırı bir düzeye indirgenilemesinin kısa bir süre içinde mümkün olmadığını kabul etmek gerekecektir.

O halde sorunu, bölünmeleri, ayrılıkları sınırlarını mücadelesinin bir gerekliliği olarak kabul ederek çözmeye çalışmak gerekir. Uzun vadede, toplumsal muhalefetin güçlü bir devrimci hareket etrafında merkezileşmesini sağlayacak şekilde, birleşmesi mümkün bütün devrimci unsurların doğru devrimci siyasi çizgi etrafındaki birliğini sağlamak için mücadele ederken, bugün için sol içi ayrılıkların ve çatışmaların devrimci-anti-faşist mücadeleye verdiği zararları hiç değilse en az seviyeye indirilmesi için çalışmak gerekir.

Bu noktada bugünkü durumda öncelikle sol gruplar arasındaki ilişkilerin nasıl biçimlenmesi gerektiği sorunu gündeme gelir.

Bu konuda bazı disiplin ve dayanışma ilkelerinin gerekli olduğu kesindir. Zira "her grup istediği gibi davranmaz, sadece hatıra döviz olmasın" şeklindeki bir anlayışın geçersizliği açıktır.

Özellikle devrimci kesimlerin çoğunlukta olduğu (faşistlerden arındırılmış) mevzilerde, mahallelerde, bu sorulara nasıl bir demokrasi ve disiplin anlayışını egemen olacağı manasına gelmektedir.

Herkesin kendi bildiği gibi davranmamasını, istediğini (solculuk adına) yapmamasını, sonuçta (birakınız kavğaların önlenmesini) buraları tam bir kargaşa alanı haline gelmesinden başka bir sonuç vermeyeceği ortada olan bir şeydir. Bizim görevimiz ise, herhalde heryeri "Tuncel'i ye çevirmek" değil, tersine (Tuncel'i gibi) heryeri Fatsa'ya benzemeye çalışmak olmalıdır. Bunun yolunu ise "birakınız yapınlar, bırakınız geçsinler" (ya da "ajitasyon ve propaganda da serbestlik, eylemde de serbestlik") manasına gelen bir anlayıştan geçemeyeceğimizi sanırsanız herkes kabul etmek zorundadır.

İşte "siyaset yasaklığı" yaygaralarının başladığı yer de burasıdır.

II

KSD yöneticileri, kavğalara neden olarak Devrimci Yol'un Direniş Komiteleri konusundaki anlayışını göstermektedir. Onlara göre Devrimci Yol, "direniş komitelerinin ait olduğu birimlerdeki bütün hayatı denetleyeceği, diğer grupların dağıttıkları bildirimleri de kontrol

rol ederek provokatif ifadeler varsa çıkarcılığı" biçiminde bir provokasyon çizgisini geliştirmiştir. Kavğaların sebebi de bu anlayıştır. Zira (bu anlayış diğer grupların siyasi çalışmalarına "ambargo koyma" manasına geldiği ve de "proleter sosyalist hareketin siyasi çalışmasını karşısına kim diktilirse onu açacakları" için) "Devrimci Yol'un anlayışından vazgeçemediği (...) bu çalışmaların bitmesi beklenebilir." (Öncü, S. 5, s. 19).

Devrimci Yol'un Direniş Komiteleri konusundaki devrimci tezlerinin vazgeçmesi söz konusu olmadıkça göre, bu oportünist anlayışlarla uğraşmak gerekecektir. KSD ile birlikte aynı görüşleri ihtiva eden ortak bir bildiri dağıttıkları ve Ankara'daki bazı birimlerde hep beraber "Proleter sosyalist hareketi" birimlerinin demokratik örgütlenmelerine ait disiplin ilkelerini "üstünden okunması" için çıktıklarını bakılacak olursa HK ve askıların da, KSD ile aynı görüşleri paylaştıkları anlaşılmaktadır.

Sorun gerektiği, özellikle bazı okullardaki devrimci-demokratik örgütlenmelerin işlerliği ile ilgili bir sorun olarak ortaya çıkmıştır. Bu birimlerdeki örgütlerin seçimlerini çoğunlukla kaybeden bazı azınlık oportünist gruplar, buralarda enginlik kitlelerinin iradesini temsil eden örgüt yapılarını dağıtmaya, işlerliğini ortadan kaldırmaya çalışmaktadırlar.

1974'ler sonrasında gençliğin merkezi örgütlenmesini oluşturmak, bu örgütleri bünyesinde çeşitli görüşlere sahip gençliğin faşizme karşı eylem birliğini sağlamak doğrultusunda uzun mücadele yürütülmüştür. Bu mücadeleler sonucunda ve gençlik yığınlarının faşizme karşı en geniş ve aktif bir şekilde katılabilmesinin sonucunda birçok yerle faşist güçler yenilgiye uğratarak güçlü anti-faşist mevziler oluşmuştur.

ODTU, SBF, Yükseliş gibi birçok okulda bütün öğrenci kitlelerinin ve bütün siyasi eğilimlerin, grupların serbestçe katıldığı seçimler yapılmakta; bu seçimler sonucunda bütün kitlelerin iradesi demokratik bir şekilde merkezileşerek, o birim veya okula ait devrimci-demokratik örgütlenmeler oluşmaktadır.

Sorun bu örgütlerin oluşmasından sonra ve bu örgütlerin işlerliği-yetkileri konusu ile ilgili olarak çıkmaktadır. Bazı gruplar bu örgütlerin, ODTÜ-ÖTK, SBF- DER gibi başından itibaren oluşumuna katıldıkları, seçimlerine yönetime gelmek için girdikleri (fakat çoğu kez azınlıkta kaldıkları için yönetime gelemedikleri) bu örgütlere ait demokrasiyi ve ona ait disiplini kabul etmeye yanaşmamaktadırlar.

Şu "bildirimlerin kontrol edilmesi" meselesini ele alalım. ODTÜ'de, SBF'de, vb. okullarda yıllardan beri okul dernekleri tarafından okulda yapılacak bildiri dağıtma, afiş asma gibi faaliyetlerin kontrol edilmesi söz konusudur. Çeşitli gruplar tarafından okulda herhangi bir bildiri, vb. dağıtılması söz konusu olduğunda, derneğe haber verilmesi isten-

mekte, bu şekilde okulda özellikle sol gruplar arasında çatışmaya yol açacak nitelikteki bildirimlerdeki, çatışmaları tahrik edici ifadelerin düzeltilmesi istenebilmektedir. Bu işleyiş yakın zamana kadar bütün gruplar tarafından kabul edilmekte idi. Gerçek KSD gerekse HK bu demokratik işleyiş ve "geçerli disiplin ilkelerine uymak" mecburiyetini hissetmişlerdi. Ancak son zamanlarda bu işleyişlere karşı çıkmaya ve çeşitli birimlerdeki merkezi demokratik örgütleri dağıtmaya çalışmaktadırlar.

Boyle bir disiplin ilkesinin uygulanmasını kendi siyasetlerine uygulanan bir ambargo olarak kabul etmektedirler. Hemen kendilerini proletaryanın birinci devrimci-komünist temsilisi gibi bazı safatlar da yakıştırdıkları için koca proletaryanın(!) bir okuldaki öğrenci temsilciliğine ait bazı disiplin ilkelerine uymasını bir türü içlerine sindirmemişlerdir. İki de bir "Biz proletaryaya partisiziz bu disiplin bizi bağlamaz" gibisinden itirazlarla olay çıkarmışlar, fakat devrimcilerin sorumlu ve dikkatli tutumları nedeniyle ciddi olayların meydana gelmesinin önüne geçilebilmiştir.

KSD de son zamanlara kadar bu demokrasiye uygun görünmüştür. Buna rağmen son kavğalar öncesinde tutum değiştirecek, onlar da HK'olar gibi hareket etmeye başlamışlardır. İçinde yudurma ve çirkin suçlamalar ve küfürler ifadeler dolu bildirim birim derneklerine haber vermeden dağıtmaya başlamış, kendilerine niçin bu şekilde hareket ettikleri sorulduğunda zaman da "öyle bir şey mi vardı?" gibisinden birim örgütlerini tanımadıklarını ifade eden "kühani"ce cevaplar vermişlerdir.

En ufak bir müdahaleyle karşılaştıklarında da siyaset yasaklığı yaygarası ile silah-kavğaya başvurarak çatışma çıkarmışlardır. (Anlaşılacağı kadarıyla diğer bazı gruplarla beraber hareket edecekleri bir konuda çatışma çıkarak, Devrimci Yol'a karşı bir "geniş cephe" oluşturmayı hesaplamışlar ve ona göre hareket etmişlerdir).

III

Burada ilk olarak üzerinde durulması gereken nokta şudur: KSD ve benzeri oportünist gruplar anti-faşist/devrimci mevzilerdeki, demokratik siyasi örgütlenmelerinin işlerliğine ve onlara ait demokrasi ilkelerine karşı çıkartırken, (bu örgütlerin yönetiminin çoğunlukla Devrimci Yol görüşüne sahip okullar tarafından oluşması nedeniyle) kendilerinin Devrimci Yol'a ait disiplin ilkelerinin dayatıldığını ileri sürmektedirler. "Bu örgütlerin disiplin ilkelerine bir Kurtuluşçunun... uymasını beklemek budalalıktır" diye yazıyor KSD yazartları. "Eğer kastetmek istediğiniz sizin güçlü olduğunuz her yerde herkesin sizin disiplin ilkelerine uyması ise o başka." diyorlar. Bu saçma bir iddidi ve bile bile yapılmış bir tahriyat ve çarpıtmadır başka bir şey değildir. Örneğin ODTÜ-ÖTK tarafından uygulanan demokrasi hiçbir şekilde Devrimci Yol'un kendi iç disiplini olarak gösterilemez. Herhangi bir yerdeki

demokratik örgütlenme çerçevesi içinde hem diğer gruplara hem de kitlelere Devrimci Yol'a ait disiplin ilkelerinin uygulanması hiçbir zaman söz konusu olamaz ve olmamıştır. Söz konusu olan disiplinin Devrimci Yol'a ait örgüt disiplini değil, anti-faşist devrimci mevzilerdeki-birimlerdeki en geniş kitlelerin ve bütün siyasi grupların katılımı ile oluşan demokratik örgütlerin ait bir demokratik-disiplin olduğu ortadadır. Ve oportünizmin bu demokratik işleyişlere karşı çıkışını, "bize Devrimci Yol'un grup disiplini kabul ettirilmez isteniyor" diye gizlemeye çalışması, onların sahtekarlığını bir kez daha açığa çıkarmaktadır.

Ole yandan, bu aşırı disipline uymayı kabul edemeyecek kadar "demokrasi terbiyesinden yoksun" olan oportünist gruplar, her grubun sadece kendi grup disiplinine uymasını başka bir disiplin tanımamasını önermektedirler. KSD son zamanlarda bu talebini kendi taraftarlarına "sizin uyaçağınız disiplin sadece kendi örgütünüzdür, bunun dışında ne palatasına olursa olsun hiç bir disiplin kabul etmeyin" diye talimatlar çıkararak kadar açık bir şekilde savunur hale gelmiştir.

ODTU'de, SBF'de ya da başka bir yerdeki demokrasiyi beğenmemek mümkündür. Oralarda uygulanan bazı disiplin ilkelerini de beğenmeyip değiştirmek mümkündür. Ama bunun yerine "herkes sadece kendi disiplinine uysun", "herkes aklına eseni-siyaset serbestliği adına yapmak serbest olsun" şeklinde bir saçmalık ileri sürülebilir mi? Böyle bir durumun anti-faşist mevzilerde nasıl bir kargaşa ortamına sürükleyeceğini kestirmek hiç de zor değildir. Örneğin geçenlerde ODTÜ yurtlarında kalmakta olan 7-8 HY taraftarı "biz hüzüne kadar sosyal faşistlere karşı sadece lafta mücadele etmek, Şimdiden sonra fiilen eyleme geçeceğiz" diyerek, "sosyal faşist" dediklerine karşı "eyleme" geçmeye, onların odalarını işgal etmeye kalkmışlardır. Buna ÖTK siyaset yasaklığı yapmamak için(!) seyirci mi kalmalıdır?

Aslında böyle bir sansız serbesti, devrimci-anti-faşist mücadelenin örgütsüz ve kendiliğinden bir şekilde yürüdüğü birçok yerde, bugün "geçerli" olan bir durumdur; ve buralarda her türlü saçmalığı, "siyaset yapma" adına ıta etmek sonuna kadar serbesttir; isteyen esnafın haraç toplamakta; isteyen halka karşı zorbalık uygulayabilmekte; isteyen hırsızlık ve lümpencilik yapmaktaki, "sosyal faşistlere" ya da başkalarına karşı cihat ilan edebilmektedir. En masum işler her grubun kendi siyasetini benimseyip benimsemediğine bakmaksızın herkese zate satmaya, herkesen "yardım" toplamaya çalışmasıdır. Sonuçta bırakınız kavğaların önlenmesini, buralar tam bir "cehenneme" dönmektedir.

Bir Askriem doğru birşey söylemezse, bu durum Türkiye devriminin geleceğini olumsuz bir yönde etkileyecek önemli bir tehlike teşkil edecektir. Anti-faşist mevzilerde yaratılan kargaşa ortamı, geniş kitlelerin devrimci-anti-faşist mücadeleye sızdırılması hareketi geçirilmesini önleyici, devrimci potansiyeli dağıtıcı bir rol oynayacaktır ki, bunun bir

çatışmalarında şikayetçidir. Solculuk-devrimcilik adına yapılan serbestlikler ve sol gruplar arası "aşırı çatışmalar" yüzünden halk içinde olumsuz bir durum vardır. Ama Tuncel'i de kavğalar çoğunlukla "siyaset yasaklığı" gibi sebeplerden değil, başkaça değişik sebeplerden çıkmaktadır. Burada zaten siyaset yasaklığı değil herkesin "sadece ve sadece kendi disiplinine"(!) uyduğu bir kargaşa hakim olmuştur. (Tabii, herkesin kendi "disiplinini", tavuk hırsızından başlamak üzere neleri ihtiva ettiğini tahmin edebilirsiniz). Bu durumda yapılacak gereken şey nedir? Devrimci Yol tarafından bu sorunun çözümünde de bilinçli anti-faşist kitlelerin devreye sokulması; bilinçli anti-faşist halk kesimlerinin katılımıyla, halk komitelerinin oluşturulması ve sorunların çözümünde bu komitelere en geniş yetki ve sorumluluk tanınması önerilmiştir. Kuşkusuz bu şekilde hemen herşey çözülecek değildir, ama öncelikle, hiç değilse halk devrimcileri kendi üstünde ve kendi adını taşıyan bir kırk haramiler çetesi olarak görünmekten kaçacaktır. Sonra, giderek herkesin uymak zorunda olduğu bir halk demokrasi analizi geliştirilebilecek, kendi disiplininden ya da disiplinsizliğinden başka şey tanımayan gruplar da bir ölçüde de olsa bir demokrasi terbiyesine tabi tutulabileceklerdir. Bu şekilde Tuncel'i'deki gibi bir kargaşa ortamının önüne geçilemesinde öteye birçok iyi şeylerin yapılabilmesine olanak başka yerlerden birçok örnek göstermek mümkündür. Ne var ki Tuncel'i halkı tarafından da benimsenen bu önerinin önüne geçilemesinde en başta birşey tanımayan HK ve benzeri oportünist gruplar çıkmıştır. Halk komitelerinin oluşturulması için 1978 yılında düzenlenen toplantının yapılacağı sinema salonu başka zamanlarda -Tuncel'i'de- birbirleriyle tepismekten başka birşey yapmayan HK, HB ve benzeri gruplar tarafından ortaklaşa basılmış ve halk komitesi seçimini amaçlayan toplantı dağıtılmıştır. (Ne yazık ki bu oportünist bozgunculuk karşısında Tuncel'i'deki Devrimciler etkili olamamışlardır).(**)

Aslında, Tuncel'in adı çıkmıştır! Gerçekte, anti-faşist mücadelenin örgütsüz ve darmadağın olduğu, bütün anti-faşist kitlelerin örgütlülüğünün ve bunlara ait demokratik bir disiplinin hakim kılınmadığı, her grubun sadece kendi disiplinine tabi olduğu her yerde son derece olumsuz bir ortamın bulunduğu biliniyor. İyi bilmek gerekir, çünkü, bu durum sonuçta en geniş anti-faşist kitlelerin, devrimci mücadele-politikadan uzaklaşmasını getirecek çok önemli bir tehlikeyi kendi içinde barındırmaktadır.

Eğer bu konuda gerekli devrimci müdahale ve doğru çözümler getirilmezse, bu durum Türkiye devriminin geleceğini olumsuz bir yönde etkileyecek önemli bir tehlike teşkil edecektir. Anti-faşist mevzilerde yaratılan kargaşa ortamı, geniş kitlelerin devrimci-anti-faşist mücadeleye sızdırılması hareketi geçirilmesini önleyici, devrimci potansiyeli dağıtıcı bir rol oynayacaktır ki, bunun bir

halk devrimi için olumsuz bir zaf teşkil edeceği tartışılmaz birşeydir.

İşte oportünizmin dayatmaları bu noktada önem taşımaktadır. Bir okulda KSD'cilerin ya da ötekilerin sadece ve sadece kendi mktal anlayışlarının parnak numuneleri olan bazı bildirimleri dağıtıp dağıtmamaları (genel olarak devrimcilik bulaştırabilecekleri plaklar dikkate alınmaz) önemli birşey değildir. Ama oportünizmin istediği, ya da gerçekleştirmeye çalıştığı şey ÖDTC-ÖTK, SBF- DER, GAZİ-DER ve benzeri birim örgütlerinin işlerliğini ortadan kaldırıp dağıtılmasıdır, ve bunun yerine tam bir gruplar anlaşışının egemen hale getirilmesidir.

Bugün, bu demokratik örgütlerin işlerliğini, onlara ait disiplin ilkelerini tümüyle yoketme ve yerine de her grubun kendi "siyasi" disiplinini geçirmeye çalışmaları, bir zamanlar AYOD ve benzeri merkezi gençlik örgütlerini ayrılarak (YDGF, Dev-Gör gibi) her grubun kendi gençlik örgütünü oluşturması ve merkezi gençlik örgütlenmesini dağıtmaya çalışma gibi "görüv"ler ifa ettikleri hatırlanmalıdır. Bu, ortadaki bozgunculugun (tarihi kökleri ile birlikte) daha iyi kavranmasını sağlayacaktır.

Kaldı ki, bugün sorun, yukarıdaki örneklerinden de görüldüğü gibi, gençlik birimlerinin, okulların çerçevesini çoktan taşımıştır ve devrimciler bugün geniş halk kitlelerinin faşizme karşı direniş mücadelesinin disiplini ve örgüllü bir şekilde geliştirilmesi görevleri ile yüz yüzedirler. Gençlik kitleleri içinde tecrit olmuşluğun sonucu olarak gençliğin kitlese örgütlerini dağıtmaya çalışın oportünistler ise bu kez aynı bozgunculugun halk kitleleri içinde, köylerde, mahallelerde, fabrikalarda gelişen örgüllü mücadeleye taşımaya kalkmaktadırlar. Geniş halk kesimlerinin faşizme karşı direniş örgütlerini, buralarda geçici demokrasi (ya da disiplin!) kurallarından sözetmeye başladığımızda her türlü oportünizm (naarına basmışcasına) yine başlıca çarğurmay başlamakta, Direniş Komitelerini siyaset yasaklığı ve dolayısıyla provokasyon örgütleri(!) olarak suçlamaya varacaktır kadar kendilerini denemektedirler. İşte ("Jurnalci" bir dergi olarak tanınan) "Öncü"deki "geçerli demokrasi ilkelerine uymak..." başlıklı yazıdan bir bölüm:

"Geçerli olan disiplin ilkeleri 'gelişen iç savaş koşulları tarafından ortaya çıkarılmış ve faşist saldırılara maruz kalan en geniş halk kesimlerinin faşizme karşı birleşik direnişin örgütlenmesini amaçlayan örgütlenmeler' miş. Faşizme karşı direniş mevzilerinde her kafasına esenin istediğini (siyaset yapma adına) yapmaktaki serbest olacağı bir kargaşa ortamı yaratılmamalı" imiş.

"... Kendi kafandan bir hayal uyduruyor, sonra herkes bu hayale uymamasını istiyor. İnanmayınlar da 'disiplin' ilkelerine uymadığı için 'cezalandırıyor'. Tam bir megalomanı.

"Direniş Komiteleri hayalîdir. Bir üründür... sizin yalnızca sizin örgütünüzdür. Sizin taraftarlarınızın içinde toplandığı örgütler. Bu örgütlerin disip-

Faşizme karşı savaşta şehit düşen yoldaşlarımız Devrimci Yol'unuzu aydınlatıyor!

Şurada, son iki ay içinde şehit düşen 56 yoldaşımız; devrim için, özgür ve mutlu bir yaşam için öleşiye savaşmanın ve bu savaşta sessizce ölebilmenin ne demek olduğunu kavramak için ara ara duruyorlar. Fazla söz gerek yok. Şu resimler, şu isimler, onurlu bir hayatı ve kutsal bir devrim havasını, bir çarpıda - bir solukta anlatmaya yetmez mi? Şimdi biz kalbinizde, bildicinizde onların anısı ve savaş gücü ile dopdoluyuz. Ve şimdiki düşman, daha çaresiz...

Yoldaşlar! Şehit yoldaşlarımızı And olsun, and olsun söyle-re ki, DEVRİM'e verdiğimiz sözü tutacağız. Silahlarımızın kabzasına isimlerinizi kazıyacağız ve mutlaka faşizmin leşi üzerine de resimlerimizi bayrak dalgalandıracğız. Çünkü kuş-kumuz yok: FAŞİZM YENİLECEK, HALK KAZANACAK!

1. Şehitlin TIRIC, 3 Temmuz günü Camas'ta resmi faşistlerce katledildi.
2. Cumaili ELLAÇIK (1954), Fatsa Hasancık köyünde çatışmada yaralanarak öldü.
3. İsmail SARGIN (1960), İstanbul'da faşistlerce katledildi.
4. Özcan BABI (1952), Biga'da 13 Haziran'da faşistlerce katledildi.
5. Selahattin ERDEM (1955), 16 Haziran'da (Y.M. üyesi) Çayırhan'da faşistlerce öldürüldü.
6. Abidin YILMAZ (1962) Tonya'da faşistlerce katledildi.
7. Şahin MERCANCIKLIK, 11 Haziran'da Karşıta faşistlerce öldürüldü.
8. Asil ÖZERTTAS, İzmir Tepedik'te resmi katillerle girdiği çatışmada yaralandı, kısa bir süre sonra öldü.
9. Hasan Şerif DEMİR (1953), İstanbul'da 27 Haziran'da faşistlerce hunharca katledildi.
10. Halil SARIKILI (1959), 27 Haziran'da İstanbul'da Çiğdem STAS ile faşistler tarafından evleri basılarak katledildi.
11. Ali Rıza İRET (Polis Memuru) Basman'da faşist polislerce öldürüldü.
12. Mirza AKINCI (1932), Devrimci öğretmen arkadaşımız Iğdır'da faşistlerce katledildi.
13. Satı TAMTEKİN (1943), Temmuz 80'de İncesu'da faşistler tarafından vuruldu.
14. Recal UNAL, İstanbul'da faşistler tarafından kaçırılarak İskenceye katledildi.
15. Saim EMINAĞAOĞLU (1958) Trabzon'da faşistlerce pusuya düşürülerek öldürüldü.
16. Muharram AKIN, İstanbul Bakırköy'de 14 Temmuz'da öldürüldü.
17. Çetin Yılmaz, 17 Haziran'da Aydın'da köçköl ilcesinde faşistlerce öldürüldü.
18. Mehmet YAVUZ (1955), 5 Haziran'da Fransa'da faşistlerce katledildi.
19. Ramazan ANAR, Suluova'da resmi faşistlerce Haziran ayında katledildi.
20. Recal ÖZ, 9 Temmuz'da Zeytinburnu'nda faşistlerce katledildi.
21. M. Ali ARUN
22. İsmail BAYTOK
23. Ali İnsan TAN
24. Mustafa USLU Kardeşlerimiz 12 Haziran'da İnciraltı yurdunda sıkıyönetim güçlerince katledildi.
25. Mustafa AV (1956), 19 Temmuz günü faşistlerce katledildi.
26. Erdem TURAN
27. Ahmet SAVAS
28. İsmail SARIKILI Kardeşlerimiz Adana Kapalı Cezaevinde 26 Haziran'da katledildi.
29. Ali Kemal TURUT, 12 Haziran günü Zonguldak'ta faşistlerce öldürüldü.
30. Ugur İNANC (1964), 3 Haziran'da İzmir Kandıra'da faşistlerce yaralandı, 11 Haziran'da öldü.
31. Necdet DEMİR, İstanbul Gütepe'de 10 Haziran'da Haluk KAŞIÇI'ya faşistlerce kaçırılarak İskenceye katledildi.
32. Cafer KARAHAN, 14 Haziran'da Sisli'de faşistler tarafından katledildi.
33. Sedat Nazmi DOĞAN (1959), 28 Mayıs'da Ankara Maltepe'de faşistlerce katledildi.
34. Selahattin KAMEK (1962) Fatsa'da faşistlerce katledildi.
35. Eyüp TÜRKSEVER (1955), 7 Temmuz'da Haznedar'da faşistlerce katledildi.
36. Murat GÜL (1951), 28 Mayıs'da Bursa'da faşistlerce katledildi.
37. Hakan CELEBİ (1964), İzmir'de faşistlerce katledildi.
38. Sabri SARIKAVAK, 26 Haziran'da Nigde'de amansız hastalıktan kurtulamayarak öldü.
39. Zülfiyar KILIC, Temmuz 80'de faşist polisler tarafından 46 Yakaletpe'de vuruldu.
40. Turan Ali İLERİ (1963), 1 Temmuz'da faşist polislerin halkı aktıkları atası sonucu öldü.
41. Sefik Teyfik KOBAL, 17 Temmuz'da SBF önünde alkolar tarafından kaçpce katledildi.
42. Bayram ÖNLÜVOL, 27 Temmuz günü Suluova'da faşistler tarafından katledildi.
43. Songül KAVABASI, resmi faşistlerce 30 Haziran'da İskenceye katledildi.
44. Ömer KILIÇ, Ankara Dikmen'de faşistlerce katledildi.
45. Ayhan İSİK (1964), Fatsa'da beklenmedik bir ölüm sonucu öldü.
46. Mehmet ÖZMETE, 26 Haziran'da Adana Kapalı Cezaevinde katledildi.
47. Murat ÖRDÜLÜ, 25 Mayıs'ta Devimci Yol'da şehit oldu.
48. Necati KOÇUKAĞSLAN, Trabzon'da faşist katillerce katledildi.
49. Mehmet KAYA, Kutahya'da faşistlerce katledildi.
50. Ahmet ÖZDEMİR, Fatsa'da operasyon sırasında resmi faşistlerce pusuda katledildi.
51. Mustafa ÖZER, Saim GÖNER, Mehmet E. EKİCİLİ, İsmail PTT görevlisi arkadaşlarımız 28 Haziran'da Resadilyer'de öldürüldüler.
52. Osman DEMİR, 28 Haziran'da Eskişehir'de faşistler tarafından katledildi.